

MACĂRA ROȘIE

Organ al comitetelor orășenești și raional P.M.R. Arad și al sfaturilor populare orășenești și raionale
Arad, anul XVIII nr. 5245 | 4 pag. 20 bani | Marți, 4 Iulie 1961

RAPORTUL TOVARĂȘULUI GH. GHEORGHIU-DEJ

asupra mersului îndeplinirii Directivelor Congresului al III-lea al partidului privind construirea socialismului la sate și dezvoltarea agriculturii

Tovarăși,
Congresul al III-lea al P.M.R. a stabilit ca obiectiv fundamental al planului economic pe anul 1960-1965 dezvoltarea bazelor tehnico-materiale a socialismului, încheierea procesului de fabricare a relațiilor de producție socialiste în întreaga economie națională, în vederea desăvârșirii construcției socialismului.

În această plenară supunem spre examinare rezultatele obținute în îndeplinirea Directivelor Congresului cu privire la dezvoltarea agriculturii și măsurile necesare pentru terminarea procesului de colectivizare, continuarea consolidării economico-organizaționale a gospodăriilor colective, sporirea însemnată a producției agricole.

Mărețul program de dezvoltare economică a țării și de ridicare continuă a nivelului de trai al poporului, perspectivele desăvârșirii construcției socialiste au fost primite cu încredere de oamenii muncii, au dat un puternic avânt inițiativelor creatoare a clasei muncitoare, a țărânilor și intelectualiților, care au pornit cu elan și înalt spirit de răspundere la realizarea planului de șase ani.

Ca urmare a eforturilor pline de abnegație ale maselor muncitoare, se dezvoltă în ritm susținut toate ramurile industriei și mai ales ramurile hotărâtoare pentru industrializarea socialistă, asigurându-se dezvoltarea proporțională a economiei naționale, fără salturi spectaculoase, pe o linie mereu ascendentă. S-au obținut rezultate substanțiale în ridicarea nivelului tehnic în toate sectoarele de activitate economică, au crescut acumulările socialiste, fondurile de investiții sînt folosite mai bine, cu mai multă economie și spirit gospodăresc, s-a întărit disciplina de plan și financiară.

Realizarea și depășirea planului de stat pe anul 1960 creează condiții favorabile pentru îndeplinirea cu succes a planului de șase ani.

Rezultatele obținute în construcția socialistă la sate

De la cel de-al III-lea Congres și pînă în prezent s-au înregistrat rezultate îmbucurătoare în muncă desăvârșită de partid pe frontul construcției socialiste la sate.

Sectorul socialist s-a dezvoltat considerabil, extinzându-se și consolidându-se relațiile de producție socialiste. Nivelul tehnic al agriculturii s-a ridicat netrecut, au

În primele 5 luni ale acestui an, planul producției globale pe ansamblul industriei a fost îndeplinit în proporție de 103,4 la sută, obținându-se peste plan o producție în valoare de mai mult de 1 miliard de lei.

Față de perioada corespunzătoare a anului 1960, producția industrială a crescut cu 17 la sută. Muncitorii, tehnicienii și inginerii din industrie au dat peste prevederile planului, 35.000 tone fontă, 20.500 tone oțel, 23.700 tone minereuri de fier, 180.400 tone cărbune, 2.700 tone sodă calcinată, aproape 43.000 tone ciment, circa 1,4 milioane m. p. țesături de bumbac și de lînă, 111.000 perechi încălțăminte, 1.400 tone uleiuri comestibile ș. a.

Numai în primele 5 luni ale acestui an industria noastră socialistă a dat de 3 ori mai mult oțel și energie electrică decât s-a produs în România în întreg anul 1958.

Între 1 ianuarie - 31 mai 1961 s-au investit în întreaga economie peste 8 miliarde lei, cu 22 la sută mai mult decât în aceeași perioadă a anului 1960. Au intrat în producție numeroase obiective industriale importante, între care bateria IV de coacă la Hunedoara cu o capacitate de 250.000 tone pe an, bateria I de semloace la Victoria Calan cu o capacitate de 88.000 tone pe an, fabrica de formaldehidă la combinatul chimic Victoria, combinatul pentru industrializarea lemnului Pipera, combinatul de produse lactate București, noi capacități la centrala electrică de termoficare Bercești, la uzina de zinc de la Coșca Mică, la țesătoria de lînă și cîneapă Păulești, fabrica de sticlărie Sighișoara.

Pentru construcția de locuințe statul a alocat în anul 1960-1961 ca 600 milioane de lei mai mult decât prevedea pentru această perioadă Directivile Congresului al III-lea. În primele cinci luni ale acestui an au fost date în folosință oamenilor muncii 10.200 apartamente.

Volumul vânzărilor de mărfuri cu amănuntul prin comerțul socialist este în primele 5 luni ale acestui an 18 la sută mai mare decât în perioada corespunzătoare a anului 1960. După date preliminare aceste vânzări au crescut: la carne cu 7 la sută, la preparate de carne cu 19 la sută, la zahăr cu 5 la sută, la ulei cu 16 la sută, la țesături și confecții de bumbac cu 5 la sută, la țesături și confecții de lînă cu 14 la sută, la încălțăminte de piele cu 30 la sută, la mobilă cu 39 la sută, la mașini de spălat rufe cu 132 la sută. Populația este mai bine aprovizionată, au crescut din ce în ce mai mult vânzările de produse necesare confortului casnic și satisfacții cerințelor de cultură.

Directivile C.C. al P.M.R. cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste au fost primite cu însuflețire de oamenii muncii din toate ramurile de producție. Muncitorii, inginerii, tehnicienii au obținut rezultate valoroase în lupta pentru o calitate superioară a produselor, care s-a transformat într-o largă mișcare de masă. De asemenea, pînă la începutul lunii mai a acestui an s-au realizat economii peste plan de 133 milioane de lei.

În obținerea acestor rezultate, un rol important l-au avut măsurile luate de partid pentru îmbunătățirea continuă a activității de conducere planificată a economiei naționale. Planul anual a fost elaborat cu participarea largă a celor mai calificate cadre de specialitate din producție și din organele economice centrale și locale, cifrele de plan au fost cunoscute de întreprinderi cu trei luni înainte de începerea anului; aceasta a permis să fie luate din timp măsurile organizatorice, economice și tehnice care au asigurat încă din primele zile ale anului ca producția să se desfașoare în ritm susținut.

culturii socialiste. Felicităm pe comunistii din regiune, pe inginerii și mecanizatorii din stațiunile de mașini și tractoare și gospodării de stat, pe lucrătorii din sfaturile populare, care au desfașurat o rodnică muncă politică și organizatorică în ridicarea țărânilor muncitori, i-au îndrumat pe calea agriculturii socialiste și i-au sprijinit să obțină an de an realizări tot mai însemnate în gospodăriile colective. Acum, cînd întreaga regiune este colectivizată, în fața țărânilor s-au deschis posibilități nelimitate pentru creșterea producției agricole, pentru ridicarea nivelului de trai material și cultural. Într-o țară energică creatoare a țărânilor trebuie acum concentrată spre consolidarea economică a gospodăriilor colective și dezvoltarea lor multilaterală pe calea îmbinării culturii cerealelor cu alte ramuri ale producției agricole, mai ales cu creșterea unor puternice ferme de animale proprietate obștească, spre aplicarea măsurilor agrozootehnice de sporire a producției la hectar, spre ridicarea randamentului animalelor, spre folosirea deplină a condițiilor pedoclimatice și economice favorabile obținerii unor recolte tot mai bogate.

Procesul de colectivizare se află într-un stadiu înalt și se apropie de terminare în regiunile Galați și Banat, unde aproape întreaga țărânie din zonele de șes și deluroase a trecut în gospodării colective. Bune rezultate s-au obținut și în regiunile Cluj, Iași, Oltenia.

Toate acestea demonstrează încrederea maselor țărânești în politica Partidului Muncitoresc Român, creșterea conștiinței socialiste a țărânilor muncitori, justifica politică partidului de întărire continuă a alianței muncitorești-țărânești, baza de neclintit a regimului democratic-popular.

Odată cu progresele înregistrate în procesul de colectivizare, s-au obținut importante rezultate în domeniul sporirii producției și a productivității muncii agricole.

În anul 1959-1960 producția totală agricolă a crescut, în comparație cu anul 1957-1958, cu 13 la sută la grâu, cu 12 la sută la porumb, cu 94 la sută la floarea-soarelui, cu peste 80 la sută la sfecla de zahăr, cu 19 la sută

Infăptuirea cu succes a mărețelor sarcini puse de partid în domeniul construcției socialiste la sate și dezvoltării agriculturii va schimba întreaga viață a satului, va asigura un puternic avînt al producției agricole, continuă îmbunătățire a nivelului de trai al oamenilor muncii, întărirea economiei socialiste, ridicarea pe o treaptă superioară a alianței dintre clasa muncitoare și țărânie, avînd o însemnătate hotărîtoare pentru desăvîrșirea construcției socialiste în țara noastră.

la lapte, cu 13 la sută la carne, cu 11 la sută la lînă. Sporește continuu fondul central al statului, asigurându-se nevoile crescînde de consum ale populației, aprovizionarea cu materii prime agricole a industriei, creșterea rezervelor de stat și a disponibilității de export.

Ponderea gospodăriilor de stat în formarea fondului central al statului de produse agricole este tot mai mare. În anul 1960 ele au livrat statului 36,5 la sută din fondul central la grâu, 22,2 la sută la porumb, peste 28 la sută la lapte de vacă și mai mult de 20 la sută la carne.

Țărînimia îndeplinește cu conștiinciozitate contractele de vânzare a produselor agricole către stat, care îi asigură prețuri avantajoase și stabile. Gospodăriile colective au livrat statului în anul 1960, calculat la suta de hectar, cu peste 17 la sută mai mult cereale față de anul 1959, cu aproape 105 la sută mai multă carne, cu aproape 126 la sută mai mult lapte de vacă, cu peste 24 la sută mai mult lînă. Deosebit de avantajoase s-au dovedit a fi pentru gospodăriile colective și pentru stat contractele încheiate pe termen de cinci ani, sistem care trebuie să fie generalizat. Veniturile țărîni se realizează din valorificarea către stat a produselor agricole au crescut de la 5,9 miliarde lei în anul 1955 la 8 miliarde lei în 1959, la 8,8 miliarde lei în 1960, iar pentru anul 1961 vor crește, după date preliminare, la 9,6 miliarde lei.

Proprietatea obștească a gospodăriilor colective a crescut datorită realizărilor obținute în sporirea producției agricole, ajungînd la sfîrșitul anului 1960 la valoarea de peste 5 miliarde 300 milioane de lei.

În anul 1960 gospodăriile colective au investit din fonduri proprii și din credite primite din partea statului 1 miliard 460 milioane lei. A crescut efectivul de animale proprietate obștească al gospodăriilor colective: numărul total al bovinelor a sporit în 1960, față de anul 1959, cu 294.500, din care 105.200 vaci; al porcinelor - cu 92.000, din care 27.500 serrațe; al ovinelor - cu 642.000. S-au dat în folosință 10.000 construcții gospodărești, 3.000 de grajduri pentru bovine, 1.140 maternități și îngrășători pentru porcine, 1.350 salve pentru oi, 820 magazii pentru cereale ș. a.; gospodăriile colective și-au sporit numărul mașinilor și utilajelor proprietate obștească, deținînd în prezent aproape 4.000 autocamioane, 3.700 tractoare de furaj, 4.600 motoare stabile și electrice, 2.400 pompe pentru irigații ș. a.

Colaborarea materială a colectivităților la dezvoltarea economică a gospodăriilor colective și la sporirea producției agricole a fost și este un principiu fundamental al partidului în opera de transformare socialistă a agriculturii.

Îmbunătățirea întregii activități de producție a gospodăriilor colective este indispensabilă de întărirea rolului zile-muncă și de folosirea chibzuită a acestora. Cele mai multe gospodării colective cheilesc economic zile-muncă, prin folosirea unor norme de lucru corespunzătoare, prin reducerea numărului de zile-muncă pentru activități ce nu sînt direct productive, prin planificarea și controlul riguros al cheltuielilor de zile-muncă.

Anul trecut gospodăriile colective au distribuit colectivităților produse și bani în valoare de 19 lei în medie pe țară pentru fiecare zi-muncă. Un număr de 755 gospodării au repartizat produse și bani în valoare de peste 25 de lei de fiecare zi-muncă; din acestea, în 293 de gospodării valoarea zile-muncă a fost de peste 30 de lei.

Un mijloc puternic de stimulare îl constituie acordarea de avansuri bănești, lunar sau trimestrial. Un număr de aproape 900 gospodării colective au acordat anul trecut, în fiecare lună, avansuri bănești. Astfel, gospodăriile agricole colective din comuna Tudor Vladimirescu - regiunea Galați, din comuna Gătaia - regiunea Banat, din comuna Comana, regiunea Dobrogea, ca și multe altele, au împărțit colectivităților în fiecare lună ca avans câte 8-10 lei pentru fiecare zi-muncă efectuată în luna respectivă.

Un număr din ce în ce mai mare de gospodării colective au introdus retribuirea muncii nu numai după lucrările efectuate, ci și după rezultatele muncii depuse, repartizînd colectivităților premii în funcție de depășirea producțiilor planificate.

La veniturile realizate de colectivități prin muncă în gospodăria obștească - principala sursă de venituri ale colectivităților - se adaugă veniturile obținute din gospodăria personală și de la animalele pe care membrii gospodăriilor colective le dețin potrivit statutului.

Se transformă pe zi ce trece fața satelor, țărînimia se hrănește și se îmbracă mai bine, își construiește locuințe, își cumpără mobilă, aparate de radio și de televiziune, își ridică conținutul nivelului de trai, material și cultural, făcîndu-și o viață civilizată, demnă de epoca socialismului.

Tovarăși,

Clăduindu-se neabătut după învățătura marxist-leninistă, partidul nostru a mers consecvent pe linia creării bazelor tehnico-materiale a socialismului, dezvoltînd industria grea, cu planul ei, industria constructoare de mașini, a aplicat în mod creator la condițiile țării noastre planul cooperatist al lui Lenin, învîntînd necontenit din experiența construcției cohoznicе sovietice și din propria noastră experiență acumulată în decursul anilor în opera de transformare socialistă a agriculturii, partidul a vegheat la respectarea strictă a liberului consimțămînt, lărgind continuu baza politică și economică a alianței dintre clasa muncitoare și țărînimie.

Organele și organizațiile de partid au desfașurat o muncă politico-organizatorică perseverentă în ridicarea maselor țărânești care au urmat cu încredere cuvîntul partidului. Faptele au demonstrat că de neîntemeietate sînt calomniile lansate de ideologii capitaliștilor și moșierilor care pretind că țărînimia ar fi refractară socialismului.

Un factor esențial care a determinat lărgirea curentului de trecere a țărînilor spre colectivizare îl constituie forța de atracție mereu crescîndă exercitată asupra întregii țărînimii de către gospodăriile colective înmăsașe.

În procesul de colectivizare a agriculturii trebuie să subliniem în mod deosebit importanța ajutorului material și tehnic acordat de stat gospodăriilor colective. Experiența construcției noastre socialiste la sate confirmă teza leninistă cu privire la rolul hotărîtor al statului socialist în dezvoltarea forțelor de producție și a relațiilor de producție socialiste în agricultură.

În ultimul zece ani statul a făcut investiții pentru agricultură în valoare de aproape 18 miliarde de lei. Au fost create stațiuni de mașini și tractoare, care pun la dispoziția țărînilor tractoare, semănători, combine și alte mașini agricole.

Tovarăși,

În reorganizarea socialistă a agriculturii au trebuit înălțurate numeroase greutăți și neajunsuri, obiective și subiective legate în cea mai mare parte de

procesul de creștere a construcției socialiste.

Marea gospodărie agricolă colectivă ridică probleme numeroase de organizare a muncii, de dezvoltare planificată a producției agricole intensive și multilaterale. După creșterea gospodăriilor colective, activitatea organelor și organizațiilor de partid în domeniul construcției socialiste devine mai complexă și mai plină de răspundere. Ele au datorită să acorde gospodăriilor colective, imediat după constituirea lor, ajutor efectiv și îndrumare concretă de zi cu zi la întocmirea planului de producție și la bugetului, la organizarea folosirii cîmpului rațional a pămîntului, a beneficiilor de muncă și a inventarului, la organizarea muncii și întărirea disciplinei în muncă, la ridicarea cunoștințelor agro-technice ale colectivităților, la încadrarea gospodăriilor colective cu agronomi, zootehnicieni și alți specialiști, la formarea cadrelor de conducere.

În această privință, din păcate, nu toate organele și organizațiile de partid își fac datoria pînă la capăt. Sînt dese cazurile cînd activități de partid cu muncă de răspundere, după constituirea gospodăriilor colective se mulțumesc să dea colectivităților numai îndrumări generale, li lasă să se descurce singuri, nu se preocupă în suficientă măsură de întărirea economică și organizatorică a gospodăriilor colective.

Comitetul Central al partidului a atras permanent atenția organelor și organizațiilor de partid, lucrătorilor de partid care activează în domeniul transformării socialiste a agriculturii, să îmbunătățească neîncetat munca politică și organizatorică pentru a asigura aplicarea cu fermitate a liniei partidului, în vederea întăririi alianței muncitorești-țărânești, consolidării și dezvoltării continue a relațiilor socialiste.

Tovarăși,

Congresul al III-lea al partidului a trasat ca sarcină încheierea procesului de colectivizare pînă în 1965. Suprafața totală arabilă a țării este 9.820.000 hectare. Dacă scădem din această suprafață terenurile deținute de unitățile agricole de stat rămîn 8.100.000 hectare. Sectorul cooperatist cuprinde 6.680.000 ha, din care sînt colectivizate pînă în prezent 4,5 milioane ha. Trebuie să înțelegem că în suprafața arabilă a țării sînt și circa 600.000 ha, situate în localități de munte, unde nu există condiții prielnice pentru colectivizare. Majoritatea acestor terenuri sînt răzlețite în loturi mici, situate la mari distanțe și au o valoare economică slabă, mult sub valoarea gospodăriilor personale ale colectivităților din zonele de șes. Principala sursă de venituri a populației din aceste localități este munca în economia forestieră, în întreprinderile miniere și altele, iar terenul arabil constituie o sursă auxiliară pentru completarea nevoilor de consum propriu.

Din datele de mai sus rezultă că, pînă în 1965, mai rămîne să fie cuprinsă în gospodării colective o suprafață arabilă de circa 3 milioane hectare ce se află actualmente aproape în

totalitatea ei în întovărașiri agricole.

Ținînd seama de ritmul tot mai puternic de trecere a țărînilor la colectivizare și de transformarea în întovărașiri agricole în gospodării colective, putem aprecia că există depline posibilități de a realiza chiar mai devreme sarcina trasată de Congres cu privire la terminarea colectivizării.

Congresul al III-lea al partidului a trasat organelor de partid și de stat sarcina de a desfașura concomitent muncă politico-organizatorică pentru terminarea colectivizării și pentru unirea gospodăriilor colective micii în gospodării mai mari. În ultimul timp a căpătat o tendință gospodăriilor colective mici, cu posibilități reduse de dezvoltare economică, de a se uni în gospodării colective mai mari, care oferă condiții mai bune pentru folosirea rațională a pămîntului și pentru aplicarea metodelor agro-technice înalte, pentru utilizarea mai eficientă a mijloacelor mecanizate și dezvoltarea multilaterală a producției agricole vegetale și animale. Datorită acestui proces de unificare, suprafața medie pe țară a unei gospodării colective s-a mărit de la 614 hectare în 1958 - la 950 hectare în luna Iulie 1961.

Experiența arată că cele mai bune rezultate le obțin gospodăriile colective care au o suprafață în jurul a 2.000 hectare, diferențiată pe zone naturale, în zonele de șes, unde se cultivă în principal cereale, mîrlina rațională a gospodăriilor colective este de 1.500-2.500 hectare; în zonele de deal este de 1.000-1.500 hectare, iar la gospodăriile cu caracter dominant pomologic și legumicol - de 500-1.000 hectare. În asemenea gospodării conducerea este mai aproape de producție și are posibilitatea să asigure folosirea mai rațională a pămîntului și a forței de muncă, să utilizeze mai bine posibilitățile naturale și economice, să aplice mai deplin măsurile agro-technice, experienta înaltă și cercirile științei agricole.

Acolo unde colectivitățile își vor manifesta dorința de a crea gospodării mai mari de 2.500 hectare, problema trebuie bine studiată și supusă aprobării C.C. al P.M.R.

În procesul de unificare a gospodăriilor mici trebuie să se analizeze fiecare caz în parte, luîndu-se în considerare interesele și dorința colectivităților, profilul ramurilor de producție și posibilitățile dezvoltării mai multor ramuri (zootehnie, legumicultură și altele), posibilitățile mecanizării lucrărilor agricole, nivelul de pregătire și de experiență al cadrelor de conducere ale gospodăriilor colective, forța de muncă disponibilă, numărul și calificarea cadrelor de agronomi, zootehnicieni și alor specialiști în agricultură, condițiile optime pentru a folosi din plin tehnica și metodele agro-technice înalte.

Prin încheierea colectivizării, relațiile de producție socialiste vor deveni atotcuprinzătoare în economia noastră națională. Forțele de producție în agricultură vor cunoaște o dezvoltare impetuoasă, contribuind ca agricultura să înălbă pasul cu ritmul rapid de creștere a industriei socialiste.

Producția de cereale

harna noastră țărînimie, creează cele mai favorabile condiții pentru punerea în valoare a imenselor rezerve de care dispune marea agricultură socialistă, pentru ridicarea continuă a fertilității solului, pentru înălbăirea sarcinilor stabilite de Directivile Congresului al III-lea al partidului cu privire la sporirea producției agricole.

Este foarte instructivă comparația recoltelor medii la hectar obținute în anul 1960 de către diferitele categorii de gospodării (gostat, gospodării colective, întovărașiri și gospodării individuale).

Deși în anul 1960 au fost condiții climatice nu foarte favorabile, obținându-se pe țară o recoltă medie la hectar de numai 1.216 kg la grâu și de 1.548 kg la porumb boabe, gospodăriile agri-

cole de stat, în condiții similare de climă, au avut totuși o recoltă medie pe țară de 1.777 kg la grâu și 1.880 kg la porumb. Un număr de 53 gospodării de stat au obținut peste 2.400 kg grâu în medie la hectar de pe o suprafață de aproape 47.000 de ha, iar 71 gospodării de stat au obținut peste 3.000 kg porumb boabe în medie la hectar de pe o suprafață de 48.300 hectare. Aceasta se datorează faptului că în gospodăriile de stat, lucrările agricole s-au efectuat la un nivel agro-technic ridicat, cu mijloace mecanizate, s-au folosit seminte selecționate, de înaltă productivitate, îngrășăminte naturale și chimice ș. a.

Gospodăriile colective, avînd

(Continuare în pag. 11-a)

RAPORTUL TOVARĂȘULUI GH. GHEORGHIU-DEJ

(Urmare din pag. I-a)

de asemenea condiții favorabile pentru organizarea rațională a producției, au realizat pe țară o recoltă medie la hectar de 1.350 kg, la grâu și de 1.937 kg la porumb-boabe. Este edificat în această privință exemplul regiunii Dobrogea. În perioada de după colectivizare, 1958—1960, producția medie de porumb la hectar s-a dublat, iar cea de grâu a crescut cu 35,3 la sută față de perioada 1951—1954. Un mare număr de gospodării colective din diferite regiuni au obținut o producție medie la hectar de 1.500—2.000 kg grâu și 2.000—3.000 kg porumb-boabe.

În schimb, întovășirile agricole au obținut în medie la hectar numai 1.024 kg la grâu și 1.426 kg la porumb-boabe.

Cele mai slabe recolte la hectar le-au avut gospodăriile individuale, care au obținut cu aproape 500 kg grâu și aproape 800 kg porumb-boabe mai puțin decât gospodăriile colective.

După cum se vede, producțiile obținute în condițiile climatice nu tocmai favorabile ale anului agricol 1960 au dovedit odată mai mult superioritatea agriculturii socialiste.

Pentru producția de cereale a acestui an sînt însemnate 3.100.000 hectare cu grâu și aproape 3.700.000 hectare cu porumb. Recolta de grâu se prevede a fi bună, iar în multe locuri chiar foarte bună. Acum toate forțele și mijloacele sînt mobilizate pentru ca întreaga recoltă de pălăsoasă să fie strînsă la timp și fără pierderi și pentru executarea în bune condiții a lucrărilor de îngrijire a culturilor prășitoare; terenurile recolate să fie imediat eliberate de pale pentru a se putea trece la executarea arăturilor de vară și însemnarea cu a doua cultură.

Cultura plantelor tehnice și a legumelor

Ca urmare a măsurilor luate de partid s-au obținut succese importante în sporirea producției de sfeclă de zahăr și de floarea-soarelui. În 1960 producția de ulei și zahăr a ajuns să fie de aproape două ori și jumătate mai mare decât în 1955, îndeplinindu-se sarcinile trasate în această direcție de planul de la noiembrie 1958 a Comitetului Central al partidului.

Producția medie de sfeclă de zahăr la ha a crescut în anul 1960 la 17.000 kg față de 12.200 kg în anul 1958. Pentru ca producția sfeclă de zahăr să crească la nivelul prevăzut de Direcțiile Congresului (25.000 kg la ha), această plantă trebuie să fie cultivată în zonele cele mai favorabile, acolo unde prin aplicarea lucrărilor agrotehnice se obțin cele mai mari sporuri de recoltă. De asemenea, se va extinde semnătura cu soiuri monogermene care asigură, cu cheltuieli mai mici, producții ridicate la ha.

Producția medie la floarea-

soarelui a crescut în anul 1960 la 1.070 kg față de 770 kg în 1958; pe aproape întreaga suprafață cultivată cu floarea-soarelui s-a generalizat semănarea cu soiuri din soiuri superioare. Pentru îndeplinirea sarcinilor stabilite de Congresul al III-lea privind producția de floarea-soarelui, Ministerul Agriculturii va lua măsuri pentru introducerea în cultură pe întreaga suprafață a unor soiuri de floarea-soarelui cu conținut bogat în ulei.

Cultura cartofului trebuie să fie extinsă mai ales în zonele cu condiții favorabile, unde se obțin recolte mari. Pentru extinderea culturii cartofului timpuriu se recomandă să se folosească lucile riurilor cu soluri fertile și cu posibilități de irigare. Să se intensifice măsurile pentru producerea de semințe din soiuri productive și rezistente la boli.

Pentru îmbunătățirea alimentației populației este necesară sporirea producției de legume. Rezultatele bune obținute de unită-

țile agricole specializate în cultura legumelor, care au realizat producții de 25—30.000 kg la hectar, arată că pe deplin posibil să se obțină, pe suprafețe mari, prin aplicarea metodelor agrotehnice și extinderea irigațiilor, recolte bogate la aceste culturi. Experiența acestor gospodării trebuie larg popularizată și aplicată în toate gospodăriile cultivatoare de legume, pentru ca până în 1965 să se ajungă, în medie, la o producție de peste 17.000 kg la hectar, pe întreaga suprafață de 185.000 hectare cultivată cu legume.

O mare atenție trebuie acordată dezvoltării culturii legumelor în jurul orașelor și centrelor muncitorești, pentru a se evita transportul de la distanțe mari, precum și cultivării legumelor timpurii necesare aprovizionării ritmice a populației și exportului. Gospodăriile colective să se acorde sprijin pentru a extinde suprafețele de sere și răsadnițe.

Producerea de îngrășăminte chimice și alte îngrășăminte concentrate în substanțe active, cu o eficiență economică ridicată.

Paralel cu sporirea cantităților de îngrășăminte chimice, Ministerul Industriilor Petrolului și Chimiei trebuie să ia măsuri pentru producerea unor cantități din ce în ce mai mari de substanțe chimice necesare protecției plantelor agricole. Calculul sumare ne arată că dăunătorii, bolile plantelor agricole și buruienile dăunătoare anual cu 15—20 la sută producția noastră vegetală. Este necesară punerea în funcțiune a noi capacități de producție precum și însușirea fabricării acelor insecticide care s-au experimentat cu succes, dovedindu-se cele mai eficiente și ieftine.

O largă răspândire trebuie să aibă pe viitor folosirea herbicidelor — plivitul chimic — îndeosebi la cultura porumbului, deoarece constituie mijlocul cel mai puternic în combaterea buruienilor.

Sporirea cantităților și sortimentelor de îngrășăminte chimice, de insecticide și herbicide trebuie să fie însoțită de utilizarea lor potrivit cu normele stabilite de știință.

Administrația la împlinirea a acestor produse chimice, reduce considerabil efectul lor pozitiv asupra recoltei, iar uneori, în loc de sporul așteptat, poate aduce chiar pagubă. Ministerul Agriculturii este dator să ia măsuri pentru ca unitățile agricole să utilizeze îngrășămintele chimice în cantități și combinații corecte de îngrășăminte și combinații de îngrășăminte și erbicide pentru a evita pierderile din cauza utilizării necorespunzătoare a acestor produse chimice, de a evita pierderile din cauza utilizării necorespunzătoare a acestor produse chimice, de a evita pierderile din cauza utilizării necorespunzătoare a acestor produse chimice.

Pentru îngrășămintele potasice trebuie să se găsească extinderea lucrărilor geologice și miniere în vederea exploatării zăcămintelor descoperite în Moldova și să se adopte cele mai economice măsuri de exploatare. Industria de îngrășăminte chimice va trebui să realizeze și o îmbunătățire a sortimentelor de îngrășăminte chimice, prin

producție, potrivit condițiilor din zonele respective. Experiența arată că, în aceeași condiție de climă și sol, aplicându-se o agrotehnică asemănătoare, se obțin prin folosirea solurilor de mare productivitate producții de grâu cu 20—30 la sută mai mari decât atunci cînd se folosesc semințe din solurile obișnuite, iar prin folosirea porumbului dublu hibrid se obține un spor de recoltă de 30—35 la sută. Astfel, de pe întreaga suprafață însemnată se poate obține un spor de producție de circa 1 milion tone grâu și aproape 2 milioane tone porumb-boabe.

Este necesar ca Ministerul Agriculturii să stabilească cele mai bune soluții pentru fiecare zonă în parte și să ia toate măsurile pentru producerea, condiționarea și distribuția semințelor selecționate. Sămînța elită produsă de stațiunile experimentale să fie înmulțită în cele mai bune gospodării agricole de stat și gospodării colective, care trebuie să execute toate lucrările agrotehnice corespunzătoare, să respecte toate regulile necesare pentru menținerea purității solului, să selecționeze și să păstreze în condiții corespunzătoare sămînța, să asigure aprovizionarea cu sămînța elită a tuturor gospodăriilor de stat și colective.

Prin dotarea agriculturii cu semănători, au fost însemnate cu mașina pentru recolta anului acesta aproape 2 milioane hectare cu grâu și 2,3 milioane hectare cu porumb. Cu toate acestea au mai fost semănate cu mina peste 1 milion hectare grâu, din care 250.000 hectare la gospodăriile colective și 1,4 milioane hectare porumb, din care 200.000 la gospodăriile agricole colective. Dacă întreaga suprafață cultivată cu grâu și porumb s-ar fi însemnată cu mașinile, se putea obține cu 120—180 mil tone grâu și 140—210 mil tone porumb mai mult. Sînt create acum toate condițiile ca să se lichideze această stare de lucruri, astfel ca în toate gospodăriile agricole colective să se însemneze cu mașina, începînd cu anul 1962, întreaga suprafață cultivată cu grâu și din 1963 — întreaga suprafață cultivată cu porumb.

specialiștilor să li se asigure un minimum de aparatură pentru analize agro-chimice simple, dar indispensabile folosirii cu maximum de eficacitate a îngrășămintelor chimice.

În regiunile Maramureș, Crișana, Banat, Argeș, Oltenia, Bacău și altele, solurile podzolice cu productivitate scăzută ocupă peste 3.000.000 ha. Capacitatea de producție a acestora se poate ridica simțitor prin aplicarea amendamentelor calcareoase. Experiența arată că, pe podzolurile tratate cu calcar, la care se adaugă îngrășăminte organice, producțiile obținute se pot dubla. Cu toate că în țara noastră există zăcămintele mari de plumb de var în imediata apropiere a acestor soluri, amendamentele calcareoase s-au aplicat pînă acum pe suprafețe neluminate, în mod sporadic și neorganizat.

Pentru a valorifica această importantă rezervă de sporire a producției, este necesar ca în regiunile cu cele mai întinse suprafețe podzolice să se organizeze camere de exploatare și prelucrare a pietrei de var, astfel încît în anul următor să se aplice amendamente cu var pe 400.000—500.000 ha. anual.

După cum se știe, în țara noastră mari suprafețe de teren agricol sînt situate pe pante, în zone cu relief frînt, fiind supuse continuu procesului de eroziune a solului. Potrivit evaluărilor făcute, suprafața terenurilor agricole puternic erodate se ridică la peste 900.000 ha., din care peste 500.000 ha. și-au pierdut total capacitatea de producție; suprafețe însemnate se află în diferite faze mai puțin înalte de eroziune, avînd o fertilitate scăzută.

Daunele pricinuite fondului nostru funciar prin eroziune se datorează în principal gospodărilor defectuoase a pămînturilor sub regimurile trecute. În condițiile agriculturii socialiste, combaterea acestui fenomen, stăvîlirea lui, sînt pe deplin posibile cu ajutorul organizațiilor și tehnici din partea statului.

Pe o suprafață de aproape 1 milion hectare în gospodăriile de stat și gospodăriile colective, prin organizarea rațională a teritoriului, a fost oprit procesul de eroziune, iar cea. 27.000 ha. din terenurile puternic erodate, îndeosebi în regiunile Dobrogea, Argeș, Galați, Ploiești, au fost recuperate și redat agriculturii prin amenajări de combatere a eroziunii (terase, canale) fiind plantate cu livezi și vii.

Trbuie să întreprindem în toate zonele cu soluri care suferă de pe urma eroziunii o acțiune largă de mobilizare a maselor de colectivități la combaterea acestui fenomen, prin organizarea teritoriului unităților socialiste în țările mari, în care arăturile și celelalte lucrări agrotehnice se pot face pe curbele de nivel, prin cultivarea acelor plante care stăvilesc și previn eroziunea, prin terasări și alte mijloace.

În structura culturilor agricole, 73 la sută din suprafața este ocupată de cereale, iar din această suprafață, circa jumătate o reprezintă porumbul, cultura de bază pentru creșterea animalelor. De asemenea, o însemnată rezervă de furaje o constituie cele peste 4 milioane hectare de pășuni și fînețe naturale. Creșterea producției de cereale și furaje la nivelul prevăzut crează condiții excelente pentru dezvoltarea și îmbunătățirea continuă a sectorului.

Una din caracteristicile construcției socialiste în țara noastră constă în faptul că, datorită mîinii luate de partid și guvern, țara noastră continuă a secolului socializat din agricultură a fost însoțită de sporirea numărului de animale și a producției de lapte, carne și alte produse. Față de 1938, efectivul de animale la principalele specii a crescut la bovine cu 20 la sută, din care la vaci cu 21 la sută; la porci — cu 70 la sută; la ovine — cu 12 la sută. Oile cu lînă fină și semilînă au sporit în ultimii 10 ani cu 95 la sută. În perioada 1955—1960, în gospodăriile agricole de stat efective de animale au crescut de 2,8 ori, din care la vaci de 3,3 ori, la porci, de aproape 4 ori la ovine (din care cu lînă fină și semilînă — cu 91 la sută).

În gospodăriile agricole colective, efectivul de taurine propriete obștească a crescut între anii 1958—1961 (calculat pînă în luna iunie) de 5,4 ori, din care numărul vacilor și junincilor de 5,5 ori; efectivul de porcine a crescut de 3,6 ori, din care la scroafelor de 2,5 ori; numărul ovinelor a crescut de 2,7 ori.

Sporirea densității animalelor la 100 de hectare a avut loc în condițiile extinderii sectorului colectivizat. În perioada 1958—1960, deși suprafața agricolă deținută de gospodăriile agricole colective a crescut, densitatea taurinelor propriete obștească la 100 de hectare a sporit cu 80 la sută.

În anul 1961, pe baza Hotărîrii Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri, statul a acordat gospodăriilor agricole colective credite pe termen lung

hibride situate pe terenuri de șes, punerea în cultură a terenurilor nisipoase neproductive din Oltenia și nord-vestul țării, a sărăturilor din regiunile Crișana, Banat, Galați, mai buna organizare a teritoriului pentru reducerea suprafețelor de teren necultivat.

Lupta perseverentă pentru ridicarea capacității de producție a pămîntului, pentru folosirea rațională a fondului funciar, pentru creșterea suprafețelor arabile constituie o sarcină de cea mai mare însemnată.

Se știe că o condiție hotărîtoare pentru dezvoltarea normală a plantelor este asigurarea lor cu apă în cantitate suficientă și la timp, fără de care chiar solurile cele mai bogate în substanțe nutritive nu pot da recolte mari, constante. În condițiile țării noastre, seceta este calamitatea cea mai dăunătoare, ea dîmînd foarte frecvent recolta pe zone întinse.

Suprafețele însemnate din cele mai fertile terenuri se găsesc în sudul Olteniei, Bărăgan, Dobrogea — partea cea mai secetoasă a țării și cu temperaturile cele mai mari în timpul verii. În această zonă, cantitatea anuală de precipitații, pe lîngă faptul că este redusă (400—500 mm.) și chiar sub 400 mm.), se repartizează foarte neuniform pe perioada de vegetație a culturilor; sînt frecvente cazurile cînd cerealele, de pildă, deși s-au dezvoltat frumos, dau o recoltă mică din cauza secetei prelungele în perioada de formare a bobului. Așa, de exemplu, în anul trecut, cu toate că se prevedea o recoltă medie de circa 1.600 kg. grâu la hectar, lipsa precipitațiilor trebuia înlocuită de plantele în mare parte a țării, tocmai în perioada formării bobului, a dus la micșorarea recoltei pînă la 1.216 kg. la hectar. La intervale de cîteva ani, seceta dăunează culturilor, pricinind mari pagube țării, tocmai în perioada de formare a bobului, a dus la micșorarea recoltei pînă la 1.216 kg. la hectar. La intervale de cîteva ani, seceta dăunează culturilor, pricinind mari pagube țării, tocmai în perioada de formare a bobului, a dus la micșorarea recoltei pînă la 1.216 kg. la hectar.

Concentrînd forțele și mijloacele asupra irigațiilor în zona Cîmpiei Dunării, recomandăm ca în restul țării să fie folosite toate posibilitățile existente de amenajare a terenurilor pentru irigații, cum sînt cursurile unor râuri și retențiile de apă. O rezervă importantă în această privință o vor constitui cantitățile de apă ce se acumulează la hidrocentralele de la Bicaz, Argeș-Cetățuia, Baia Mare și altele.

Cea mai mare parte din suprafața irigată va fi cultivată

atenția ne arată că irigațiile dublează și chiar triplează recoltele. Astfel, în anul 1960, gospodăria agricolă de stat Pietroșeni, din regiunea București, a obținut de pe o suprafață irigată de 690 ha. cîte 5.720 kg. porumb boabe la hectar; gospodăria agricolă colectivă Jegălia din regiunea București, a obținut de pe 210 ha. irigate cîte 5.930 kg. la hectar; gospodăria agricolă de stat Cerna Vodă — 6.200 kg. porumb boabe la hectar de pe 34 ha.; gospodăria agricolă colectivă Satu Nou, regiunea Dobrogea — cîte 6.400 kg. porumb boabe de pe 100 ha.; gospodăria agricolă colectivă Cerna, regiunea București — cîte 10.500 kg. porumb boabe de pe 15 ha. irigate.

Numeroase gospodării agricole de stat au obținut la culturile irigate un preț de cost mai scăzut decît la culturile neirigate, cheltuielile suplimentare de irigare și amortizamente fiind larg compensate prin producția suplimentară obținută.

Toate acestea ne arată că problema irigației este o problemă de stat. Rezolvarea ei va avea o influență deosebit de pozitivă asupra dezvoltării agriculturii și a întregii economii naționale.

Congresul al III-lea a stabilit ca pînă în anul 1965 să ajungem la o suprafață de cîte puțin 800.000 ha. irigate. Pe baza studiilor efectuate, Biroul Politic al CC al PMR consideră necesară și posibilă efectuarea unor lucrări vaste de irigații în regiunile București, Dobrogea, Oltenia și Galați, astfel ca în această zonă să putem iriga, într-o primă etapă, prin folosirea apei din Dunăre, 1 milion hectare teren, față de 200.000 hectare irigate existente în prezent în întreaga țară. Într-o etapă următoare va trebui să ajungem la 2 milioane hectare irigate.

Concentrînd forțele și mijloacele asupra irigațiilor în zona Cîmpiei Dunării, recomandăm ca în restul țării să fie folosite toate posibilitățile existente de amenajare a terenurilor pentru irigații, cum sînt cursurile unor râuri și retențiile de apă. O rezervă importantă în această privință o vor constitui cantitățile de apă ce se acumulează la hidrocentralele de la Bicaz, Argeș-Cetățuia, Baia Mare și altele.

Cea mai mare parte din suprafața irigată va fi cultivată

Creșterea producției animale

În sumă de 800 milioane lei, în cea mai mare parte pentru cumpărarea de vaci și vite și pentru procurarea materialelor de construcție. Prin folosirea acestor credite și prin folosirea fondurilor proprii, gospodăriile colective trebuie să ajungă pînă la sfîrșitul anului la un efectiv total de 960.000 taurine propriete obștească, din care cîte puțin 343.000 vaci și 375.000 vite.

Sarcinile de sporire a efectivului se realizează cu succes, atît în gospodăriile de stat cît și în gospodăriile colective.

Față de cerințele mereu crescînde ale populației și față de rezervele mari existente în agricultură, rezultatele obținute pînă acum în creșterea animalelor nu ne pot mulțumi.

Problema dezvoltării rapide a efectivelor de animale și creșterii continue a productivității lor, în mod deosebit în unitățile socialiste, este o problemă care trebuie să stea în centrul atenției partidului și guvernului, a tuturor oamenilor muncii din agricultură.

În vederea sporirii numărului de taurine este absolut necesar ca fiecare gospodărie agricolă de stat și gospodărie agricolă colectivă să-și asigure efectivul de animale, măc, în primul rînd prin pășturarea și creșterea taurilor provenite din prășii proprii. În acest scop, Ministerul Agriculturii trebuie să interzică gospodăriilor de stat sacrificarea vitelor și să recomande gospodăriilor colective să păstreze toate vitelile obținute din prășia proprie. Este necesară menținerea tuturor vitelor, chiar dacă acestea nu provin din cele mai bune rase. Ele pot fi treptat ameliorate, știut fiind că prin creșterea lor vom putea să sporim altă producție de lapte cît și producția de carne.

Trbuie dezvădușată tendința dăunătoare manifestată de unii lucrători ai Ministerului Agriculturii, de a neglija septul autohton și chiar de a sacrificia, pe considerentul că sînt slab productive, vacile din rasa Sură de Stepa sau din alte rase autohtone, care reprezintă circa 35 la sută din numărul total al vacilor. Experiența îndolungată a dovedit că, printr-o furajare bună și printr-o îngrijire rațională, producția de lapte a vacilor din aceste rase poate fi sporită considerabil. În afară de aceasta, menținerea și îmbunătățirea sistematică a acestor rase contribuie la sporirea efectivului de animale și la creșterea producției de carne.

Din totalul efectivelor de vaci circa 68 la sută sînt animale de rasele Bălțată Românească, Pinzgau, Brună de Maramureș și Roșie de Dobrogea. Baza zootehnică noastră trebuie să o constituie animalele, din aceste rase, rasele din import să fie folosite în scopul îmbunătățirii calitative a efectivului de animale din rase

cu porumb, Cîmpia Dunării devenind principala bază a producției de cereale măc și de creșterea intensivă a animalelor pentru carne și lapte. În această zonă, gospodăriile agricole de stat și gospodăriile colective vor avea toate posibilitățile să realizeze prin irigații recolte constante la hectar de cîte puțin 5.000 kg. porumb. Numai de pe aceste terenuri se vor putea recolta cîte 5 milioane tone de porumb, aproape cît obținem acum în mod obișnuit în întreaga țară. Această cantitate de porumb, care va putea fi obținută în orice condiții climatice, va reprezenta o rezervă certă de cea mai mare importanță pentru necesitățile interne și de export ale economiei. Valoarea acestor producții evaluate la prețurile actuale de achiziții se ridică la 5 miliarde lei, iar investițiile necesare pentru înființarea acestui program se justifică pe deplin și vor fi amortizate într-o perioadă scurtă.

Realizarea acestui obiectiv cere mobilizarea unor însemnate mijloace tehnico-materiale și a eforturilor oamenilor muncii din industrie și agricultură, a oamenilor de știință, a organelor și organizațiilor de partid, o muncă stăruitoare de zi cu zi, pe baza unui program concret de măsuri, judicii întocmit. Pentru executarea în timp util a studiilor și elaborarea proiectelor tehnice, pentru efectuarea la un înalt nivel tehnic a lucrărilor, va fi înființată o puternică organizație de construcții hidrotehnice dotată cu mijloace mecanizate, la care vor trebui atrase cele mai bune, mai calificate și mai pasionate cadre de specialiști.

Pe lîngă sporirea numărului specialiștilor în hidroameliorații, se va acorda o deosebită atenție pregătirii în probleme de irigații și amenajării pentru irigații, prin cursuri scurte și la locul de producție, a cadrelor de conducere ale unităților, agronomilor, lucrătorilor din gospodăriile agricole de stat și colective.

Muncitorii și inginerii din industria construcțiilor de mașini trebuie să-și facă un titlu de onoare din a produce la timp și la un înalt nivel calitativ utilajul pentru lucrările de amenajare și de exploatare a terenurilor irigate.

Trbuie organizată creșterea și îngrijirea taurilor vitelor; să nu admitem ca tineretul bovin să fie sacrificat la o greutate mai mică de 300 kg. Dacă începînd cu anul 1958 s-ar fi reținut pentru prășii numai 40 la sută din tineretul bovin iar restul s-ar fi sacrificat la o greutate de 300 kg, astăzi am fi atins efectivul de bovine prevăzut pentru anul 1965, iar sporul la cantitatea de carne realizată în acești ani ar fi fost mai mare decît întregul plan al producției de carne de bovine prevăzut pentru anul 1961.

Preocuparea pentru sporirea numerică a efectivului de bovine trebuie însoțită de muncă sistematică pentru ridicarea producției calculate pe animal. În anul 1960, un număr de 10 gospodării agricole de stat cu peste 1.700 de vaci au realizat o producție medie de 4.000—4.700 litri lapte de la fiecare vacă, iar 90 gospodării au realizat de la 16.000 vaci o producție medie de cîte 3—4.000 litri lapte. În 1960, în gospodăriile colective producția medie de lapte pe cap de vacă furajată a fost de 1.569 litri, cu o sută de litri mai mult decît în anul următor. Un număr de 360 gospodării colective au obținut în 1960 producții medii de lapte de peste 2.100 litri de fiecare vacă furajată, iar unele au obținut peste 3.000 de litri.

Trbuie desfășurată o muncă sistematică pentru ca în fiecare gospodărie de stat și colectivă, producțiile medii pe animal să ajungă, printr-o mai bună furajare, la nivelul producțiilor obținute de unitățile agricole fruntașe. Sectorul zootehnic din gospodăriile agricole socialiste situate în zona de aprovizionare a orașelor mari și a centrelor muncitorești trebuie orientat spre producția de lapte, pentru ca să se înlocuiască astfel practic necesitatea de aprovizionare a populației cu lapte, de la distanțe mari.

Pentru sporirea producției de carne la nivelul de 1,8 milioane tone în 1965 — din care 900.000 tone carne de porc — este necesar să se folosească pe deplin potențialul de producție al porcilor, care au o mare prolificitate.

Creșterea și îngrijirea porcilor este deosebit de rentabilă pentru gospodăriile agricole socialiste, aducîndu-le mari venituri bănești. Astfel, de pildă, gospodăria colectivă din Sintana, regiunea Crișana, a realizat în anul trecut venituri de peste 800.000 lei din valorificarea porcilor în grădini; gospodăria colectivă din Biled, regiunea Banat, a vendut de aproape 600.000 lei. Acestea sînt exemple sîmănătoare.

(Continuare în pag. III-a)

RAPORTUL TOVARĂȘULUI

GH. GHEORGHIU-DEJ

(Urmare din pag. II-a)

In anul acesta gospodăriile colective au contractat cu statul livrarea a peste 400.000 porci, iar pentru anul 1962 au posibilitatea să îngrășe și să contracteze 900.000 de porci.

Gospodăriile de stat trebuie să ia măsuri pentru a livra statului întreaga cantitate planificată și pentru a asigura toate condițiile îndeplinirii planului pe anul viitor.

Ministerul Agriculturii și staturile populare trebuie să ajute gospodăriile colective ca numărul de scroafe proprietate obștească să ajungă până la sfârșitul acestui an la 200.000; este necesar ca până în 1965 gospodăriile agricole să ajungă la 700.000 de scroafe proprietate obștească, astfel încât să asigure realizarea cantității de carne de porc contractată, precum și numărul de porci necesari pentru acoperirea nevoilor colectivităților. Pentru aceasta gospodăriile colective trebuie să rețină cele mai bune scroafe pentru prăsilă, urmând să le sacrifice numai după ce le scade prolificitatea.

Gospodăriile agricole de stat trebuie să ajungă în 1965 la 150.000 scroafe de prăsilă și să livreze gospodăriilor colective pentru prăsilă cel mai multe scroafe din rasele cele mai bune. Sînt cazuri destul de frecvente cînd unele gospodării de stat și gospodăriile colective care au un surplus de scroafe le valorifică prin îngrășare, în timp ce altele gospodării de stat și colective duc lipsă de scroafe pentru reproducție. Ministerul Agriculturii și la măsuri ca mai întâi să se asigure matca tuturor gospodăriilor de stat și colective și numai după aceasta să se admită trecerea scroafelor la îngrășare.

Este necesar să se răspundă că porcinile din rasele pentru carne, ele consumă cu circa 10-15 la sută mai puțin furajele pentru un kg spor greutate.

Organele de stat care se ocupă cu contractarea, precum și Ministerul Agriculturii și la măsuri pentru încheierea de contracte de lungă durată cu gospodăriile colective. Aceasta va

da posibilitate gospodăriilor colective ca la întocmirea planului anual de producție să prevadă în vreme suprafețele pentru furajele necesare creșterii și îngrășării de porci în anul ce urmează.

In ceea ce privește creșterea oilor, obiectivul principal rămîne în continuare sporirea numărului de oi cu lînă fină și semi-fînă, pentru că în anul 1962 să se lichideze importul de lînă. Trebuie luate măsuri pentru a se păstra și pentru a se crește încă din acest an toate mielulele și marea majoritate a berbecuților astfel ca în 1965 să avem cel puțin 8,5 milioane oi merinos, spancă-ligăie, cu o producție totală de cel puțin 27.000 tone lînă fină și semi-fînă. Atragem atenția asupra importanței pe care o prezintă reținerea și creșterea bătăilor, ca măsură eficientă de sporire rapidă a producției de lînă fină și semi-fînă. Este necesar ca pînă în anul 1963 gospodăriile de stat și colective să aibă un număr de aproximativ 1 milion bătăi care pot da, la vîrstă de 2-3 ani, cel puțin 5-6 mil tone lînă fină și semi-fînă anual și mari cantități de carne.

Ministerul Agriculturii și Comitetul de Stat al Planificării vor face propuneri în vederea adoptării unor măsuri care să contribuie la lichidarea sacrificiilor nerăționale, la păstrarea vitelor, la mînuțelor și scroafelor, pentru că în fiecare gospodărie colectivă și gospodărie de stat să se formeze astfel o matcă numeroasă.

Un sector de producție rămas în mod deosebit în urmă în gospodăriile de stat și colective este creșterea păsărilor. Din numărul total de circa 38 milioane păsări, cîte existau în întreaga țară la începutul acestui an, gospodăriile de stat și colective aveau laocă, după unele calcule, abia 2 milioane, gospodăriile de stat revenindu-le o pășare la 2 ha, iar gospodăriilor colective — o pășare la 4 ha. Lucrul acesta este de neluare. Se știe foarte bine că în fiecare gospodărie există condiții de-

sebit de prielnice pentru creșterea păsărilor. Din calculele făcute de specialiști reiese că cel mai scăzut preț de cost se obține la carnea de pasăre.

Prin dezvoltarea formelor de pășări în unitățile socialiste prin folosirea zonei bălților, a Deltei Dunării și a apelor interioare pentru creșterea rațelor și gîștelor, se poate lesne ajunge pînă în 1965 la o producție de circa 120.000 tone carne de pasăre. Considerăm că este foarte folositor pentru toate gospodăriile colective să urmeze exemplul gospodăriei colective din Lenauheim, regiunea Banat. Această gospodărie primește în primele luni ale fiecărui an un număr important de pui de o zi de la incubatoarele statului, pe care-i îngrășă și-i valorifică foarte avantajos; este de remarcă că, pe lîngă aceasta, gospodăria are 4.000 de păsări ca matcă.

Gospodăriile de stat și gospodăriile colective trebuie să primească și să crească fiecare o matcă de păsări (gîln, curci, rațe sau gîște), să crească 500-600 de păsări la 100 hectare.

Creșterea păsărilor în ferme mari, bine organizate, unde se folosesc nutrețuri combinate, este mai economică cu 40-50 la sută. Gospodăriile de stat vor trebui să construiască combinate mari de păsări cu producții anuale de 18 milioane ouă și 1.200 tone carne de pui. O asemenea orientare va face ca unitățile din zonele de cîmp să asigure cu eforturi mici cantități însemnate de carne de pui și ouă.

Pentru realizarea sarcinilor privind îmbunătățirea sepiului și ridicarea producției animalelor, un rol deosebit de important îl are organizarea selecției și a însemnărilor artificiale la animale. În anul 1960 s-au însemnat artificial 380.000 vaci și peste 2 milioane oi. În legătură cu aceasta, trebuie să arătăm că Ministerul Agriculturii a procedat birocratic retrăgînd taurii din stațiunile de montă naturală înaintea centrului de însemnări artificiale să fie bine organizate și dotate, ceea ce a dus la pierderi pagube. Extinderea însemnărilor artificiale trebuie să se facă treptat, numai pe măsura pregătirii cadrelor necesare și a dotării centrelor de însemnări cu aparatură bună.

Pentru apărarea sănătății animalelor și a păsărilor va trebui să se ia cu mai multă perseverență măsurile de prevenire a bolilor, de îngrijire a animalelor și de igienă.

Baza furajeră

Dezvoltarea creșterii animalelor și mărirea productivității lor depinde în măsură hotărîtoare de asigurarea unei baze furajere corespunzătoare cantitativ și calitativ.

În afară de cereale, și în primul rînd de porumb — boabe și siloz — trebuie larg folosite și alte furaje de valoare ca iarba și fînurile, leguminoasele, reziduurile industriale și sărurile minerale, care se produc în cantități suficiente în țara noastră și pot asigura hrănirea îndestulătoare și completă a sepiului.

Conducerea gospodăriilor de stat și ale gospodăriilor colective trebuie îndrumate și sprijinite să ia măsuri pentru asigurarea furajelor în cantități corespunzătoare numărului sporit de animale prin repartizarea suprafețelor necesare. În același timp, să se recolteze, să se transporte, să se păstreze și să se gospodărească cu chibzuință furajele.

Cultura porumbului de siloz s-a dezvoltat an de an, gospodăriile de stat și colective asigurînd pentru hrana animalelor cantități tot mai mari de nutreț însoțit. În anul 1960, în gospodăriile colective s-a realizat o cantitate de 3 ori mai mare de siloz decît în anul 1959, iar în gospodăriile de stat, în aceeași perioadă, cantitatea de siloz s-a dublat.

Gospodăriile cu efective mari de animale practică cu rezultate foarte bune cultura dublă a porumbului și a altor culturi furajere pe suprafețele de pe care s-au recoltat secara, orzul, rapița etc., ceea ce aduce sporuri considerabile de furaj.

Trebuie extinsă experiența unităților socialiste care au cultivat porumb siloz în amestec cu leguminoase, cu soia, mazăre și a. pentru a-i spori conținutul în proteină; porumbul boabe și porumbul însoțit, împreună cu leguminoasele folosite în hrana animalelor, asigură sporirea simțitoare a producției animale. Este totodată necesar să extindem suprafețele și să sporim randamentul la hectar la culturile de lu-

cernă, trifoi și alte leguminoase. În zonele favorabile culturii cartofilor și a sfeccii de zahăr trebuie folosită metoda de hrănire a animalelor cu aceste furaje iefine care dau randamente mari. La acoperirea necesarului de furaje e necesar să fie folosite toate reziduurile industriale ca borhotul, melasa, fălțile, drodiile furajere, ureea.

Considerăm că a sosit timpul să organizăm pe scară mult mai largă producerea de furaje combinate care, potrivit experienței unor țări prietene, precum și a unor gospodării de stat de la noi, duce la sporirea producției și la scăderea prețului de cost. După calculele Ministerului Agriculturii s-ar justifica pe deplin construirea unor fabrici de nutrețuri combinate cu instalații simple de diluție măriri, în gospodăriile de stat și în unele gospodării colective mai puternic dezvoltate. În anumite zone să se organizeze unități mari dotate cu instalații pentru prelucrarea de furaje combinate, de o anumită compoziție, sau pentru anumite categorii de animale, care să deservească mai multe gospodării.

Este necesar ca Ministerul Agriculturii, Ministerul Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini și Comitetul de Stat al Planificării să elaboreze un program de construire a fabricilor de nutrețuri combinate.

Una din cele mai importante resurse de producere a nutrețurilor, încă nerațional folosită, o constituie cîmpul peste 4 milioane hectare pășuni și fînețe naturale. Se știe că pășunile și fînețele produc cel mai bun și mai ieftin nutreț, iar vacile hrănite pe pășune produc laptele la un preț de cost scăzut. Dublind sau triplind producția acestor pășuni și fînețe, pe lîngă obținerea unor producții mai mari de lapte, carne și alte produse, se va realiza și o scădere simțitoare a prețului de cost.

În luncile și cîmpiile țării noastre există o suprafață de aproape 1.300.000 hectare pășuni și fînețe tipuri de construcții costisitoare, neasigurarea alimentării cu apă.

Nu este construcții ca se ridică în gospodăriile agricole de stat trebuie astfel proiectate și executate încît să permită introducerea unor procese avansate de producție, mecanizarea muncilor grele. La proiectarea și amplasarea construcțiilor în gospodăriile agricole colective trebuie să se aibă în vedere procesul de dezvoltare în perspectivă a acestor

tora, de unificare a gospodăriilor mai mici în gospodării mari.

Sarcina comitetelor executiv ale statului populare regionale și raionale este de a ajuta gospodăriile colective să amplaseze judicios construcțiile, să

Dezvoltarea viticulturii și pomiculturii

Tovarăși,

Sarcini importante stau în fața noastră în domeniul viticulturii și pomiculturii. În 1965 suprafața totală cu vii și livezi va trebui să ajungă la cîte 300.000 hectare față de 296.000 hectare vii și respectiv 219.300 hectare livezi existente în prezent.

În țara noastră, cu forme de relief variate, cu dealuri însoțite, pomii fructiferi și vița de vie constituie din todeauna o mare avuție.

Din suprafața actuală de vite numai 113.800 hectare sînt plantate cu vie nobilă altolă și indigenă. Restul de 182.200 hectare sînt ocupate cu hibrizi producători direcți.

Directivile Congresului al III-lea al partidului prevăd ca cea mai mare parte din suprafața viticolă să fie cultivată cu vie bună, altolă și indigenă, de la care se obțin struguri de calitate superioară. La executarea plantărilor trebuie să se țină seama că, pe măsura ce se înfrîntează și întră pe rod noi plantații, este necesar să fie deșifrate viile hibrizate și în primul rînd cele de șes, care ocupă importante suprafețe de teren arabil în regiunea Eucerești — 38.000 hectare, în regiunea Galați — 29.000 hectare, în Oltenia — 26.000 hectare etc.

O parte a țării noastre s-a obișnuit cu această viță hibrizată. Dar producția de struguri obținută de la via hibrizată nici nu se poate compara cu cea de viță altolă sau indigenă. Recolta de la viile hibrizate este mai mică, strugurii sînt de calitate proastă, vinul de asemenea. Cîștigul net pe un hectar cu hibrizi este cu mult mai mic decît de pe o suprafață egală cu viță altolă.

În ultimii ani, în zonele viticole și îndeosebi în gospodăriile agricole socialiste, raportul a început să se îmbunătățească în favoarea viței nobile. Din datele existente rezultă însă că ritmul plantărilor de viță nobilă din soiuri bune este încă nesatisfăcător. Pentru îmbunătățirea situației se impun eforturi serioase și măsuri concrete în vederea înlocuirii viței hibrizate și completării gurilor în centrele viticole. Înlocuirii treptate a viței bătrîne care nu mai dă randament și care acum se întinde pe mai bine de 30.000 hectare.

În dezvoltarea viticulturii o atenție deosebită trebuie acordată schimbării raportului actual între strugurii pentru masă și cei pentru vin. Este necesar ca cel puțin 50 la sută din plantațiile anuale să le reprezinte strugurii de masă. Calculele arată că un hectar cu vie din soiurile de masă dă un venit net cu mult mai mare decît se realizează de la strugurii transformați în vin.

În condițiile țării noastre, rezultatele cele mai bune la strugurii de masă se pot obține prin extinderea plantațiilor în podgoriile și centrele viticole mai importante. Trebuie cultivate cele mai bune soiuri de struguri de masă apreciate în țară și peste hotare, rezistente la transport și care se păstrează bine.

În vederea acoperirii necesarului de fructe pentru consum intern și pentru export, o mare dezvoltare va lua în anul următor pomicultura. Noile plantații ce se execută vor trebui să asigure îmbunătățirea raportului actual necorespunzător între speciile și soiurile. În favoarea soiurilor celor mai valoroase. În acest scop, trebuie să se planteze cel puțin 80.000 hectare pentru a ajunge pînă în 1965 la 300.000 hectare cu livezi. Trebuie să se înfrînteze livezi masive de măr, păr, cires, vișin, cais, pierisic și nuc, care dau producții mari la hectar, de calitate superioară și la un preț de cost redus.

Astfel, față de 1961, în 1965 proporția mărilor și părului trebuie să crească pînă la circa 32 la sută din totalul pomilor; proporția vișinului, ciresului, caisului și pierisicului — pînă la circa 17 la sută; proporția prunului urmează să scadă de la 60 la sută la 43 la sută. Prunul din soiurile inferioare trebuie înlocuit treptat cu prunul producător de fructe de calitate superioară, pentru consum.

În dezvoltarea viticulturii și pomiculturii, problema amplasării noilor plantații are o importanță deosebită. Cel mai rațional este plantarea viilor și pomilor în centrele mari, unde există o tradiție și o experiență îndelungată, unde producătorii sînt formați ca buni pomicultori și viticultori, iar condițiile sînt cele mai prielnice pentru obținerea de producții mari de fructe și struguri de calitate superioară.

Este necesar să ducem o luptă hotărîită împotriva tendinței dăunătoare economiei naționale de a se planta vii și livezi pe terenuri bune pentru cultura grîului, porumbului, sfeccii de zahăr, florilor-soarelui și alte plante prețioase. Din păcate, destul de des s-a atras atenția asupra acestui lucru, în mai toate regiunile sînt dese cazurile de ocupare a suprafețelor arabile cu vii și livezi. De multe ori, organele de partid și de stat, fie că au încurajat extinderea viilor

adopte cele mai economice tipuri de grăjduri, magazii etc., utilizînd la maximum sursele locale de materiale.

Comitetele regionale și raionale de partid trebuie să analizeze periodic mersul lucrărilor de construcție, să vegheze la

pe terenuri arabile, fie că s-au mărginit să constate acest lucru fără să ia măsuri pentru a-l împiedica.

Trebuie generalizată experiența bună a gospodăriilor agricole de stat și colective din comunele Ștefănești, Valea Rea, Malul cu Flori din regiunea Argeș, Valea Călugărească, regiunea Ploiești, Murfatlar, regiunea Dobrogea, care au amenajat prin terasări importante suprafețe erodate și le-au plantat cu vii și pomi.

Ministerul Agriculturii trebuie să organizeze producția de material săditor, să stabilească soiurile cele mai potrivite de fructe și struguri, astfel ca sarcinile de revin fiecărei regiuni să fie îndeplinite în cele mai bune

Intocmirea și aprobarea opera-tivă a documentațiilor pentru construcții, să îndrume pe colectivități în folosirea tuturor resurselor locale de materiale, pentru a ridica mai multe construcții, bune și ieftine.

condiții. La înfrîntarea noller plantații de pomi și vii trebuie avute în vedere sistematizarea și organizarea teritoriului, cît și asigurarea posibilităților de efectuare mecanizată a lucrărilor grele, ca întinerirea solului și combaterea bolilor și dăunătorilor.

Odată cu extinderea noller plantații se impune luarea de măsuri pentru aplicarea complexului de lucrări agrotehnice în vederea obținerii unor recolte sporite care să asigure ca producția de fructe să ajungă pînă în 1965 la cel puțin 1.700.000 tone, iar cea de struguri — la 1.400.000 tone.

Pentru valorificarea superioară a strugurilor de vin, în ultimii

Apicultura și sericicultura

O ramură de producție ce urmează să fie mult încurajată și dezvoltată în toate gospodăriile de stat și colective, precum și în gospodăriile personale este apicultura. Astăzi avem în țară circa 650.000 stupi, cu o producție de 4.500 tone miere, din care se exportă mai bine de 1.600 tone. În următorii 3-4 ani, numărul de stupi va trebui să crească la minimum 1.100.000; aceasta va însemna un plus de 8.000 tone miere, în afară de cantitatea mare de ceară.

Unele gospodării colective și de stat realizează anual, datorită creșterii albinelor, mari venituri bănești fără multe eforturi. De pildă, gospodăria colectivă din comuna Ștefan cel Mare, raionul Fetești, a realizat în 1960, de la 145 stupi de albine, un venit de peste 500 lei pe hectar stup. Gospodăriile din comunele Tomnate și Halinga realizează an de an o cantitate

de 20 kg miere în medie pe hectar stup. Gospodăria de stat Pîșcul Sadovei a recoltat de la 2.500 stupi peste 3 vagoane de miere. Ministerul Agriculturii, statul popular și asociația crescătorilor de albine trebuie să popularizeze mai larg experiențele gospodăriilor fruntașe în creșterea albinelor, să îndrume gospodăriile colective și de stat să-și organizeze stupine și să le sprijine în pregătirea celor mai bune cadre, în procurarea de stupi și a unor utilaje necesare.

Merită de asemenea să îndreptăm atenția gospodăriilor colective spre creșterea viermelor de mătase. Cîta însemnată economică are această ocupație ne-o arată rezultatele obținute de către trei gospodării colective din comuna Dăbuleni — Oltenia, care au înecat anul trecut cîte 300.000 lei fiecare din valorificarea gogoșilor de mătase.

Mecanizarea agriculturii

Directivile Congresului prevăd ca în 1965 să ajungem la circa 100.000 tractoare, peste 70.000 semănători, peste 43.000 combine de cereale păioase, peste 8.000 combine de porumb. Lucrările necesare culturii grîului vor fi mecanizate în proporție de 80-90 la sută, la porumb lucrările de arat și semănat — în proporție de 90 la sută, lucrările de întreținere — în proporție de 40 la sută, iar cele de recoltat — în proporție de 35 la sută; totodată vor fi mecanizate pe scară largă lucrările necesare colorării culturii de cîmp; se va extinde folosirea tractoarelor și mașinilor în legumicultură, pomicultură, viticultură și creșterea animalelor.

Industria noastră a ajuns la un stadiu cînd este în stare să asigure dotarea agriculturii cu tractoare, pluguri, cultivatoare, semănători, combine, mercur mai perfecționat. La sfîrșitul acestui an agricultura va dispune de 62.000 tractoare, 48.500 semănători mecanice, aproape 23.200 combine de cereale păioase.

Așa cum am arătat, sînt create condițiile ca sarcinile privind mecanizarea principalilor lucrări la cultura grîului și a porumbului, stabilite de Congres, să fie realizate înainte de termen.

An de an, stațiunile de mașini și tractoare au obținut rezultate tot mai bune atît în privința volumului lucrărilor executate, cît și a calității lor. În anul 1960, față de anul anterior, stațiunile de mașini și tractoare au executat un volum total mai mare de lucrări cu 47 la sută iar în medie pe un tractor — cu 23 la sută, preț de cost al unui hectar de arătură normală reducîndu-se cu 23 la sută.

În munca stațiunilor de mașini și tractoare mai există încă deficiențe spre a căror lichidare trebuie să se îndrepte eforturile organizațiilor de partid, ale Ministerului Agriculturii și staturilor populare. Sînt frecvente cauzurile cînd unele stațiuni de mașini și tractoare, în tendința de a realiza cît mai mulți hantari, execută arături și însemnări de proastă calitate, lasă porțiuni goale nelucrate la capătul terenului, aducînd pagube gospodăriilor agricole colective și statului.

Plenara Comitetului Central al partidului din 31 octombrie — 1 noiembrie 1960 a indicat ca sistemul de salarizare al mecanizatorilor să fie îmbunătățit în vederea cînterșării lor materiale în rezultatele obținute

Sarcinile mari și complexe care stau în fața noastră în domeniul sporirii producției vegetale și animale impun ridicarea la un nivel mai înalt a cercetării științifice. În ultimii ani, oamenii de știință din agricultură și-au le-

gat mai strîns activitatea lor de probleme practice ale producției și-au obținut însemnate rezultate, care contribuie la sporirea producției agricole vegetale și animale. Cu toate acestea, există încă o serioasă rămînere în urmă s-au construit la Tohani, Focșani, Valea Călugărească, mari combinate vinicole înzestrate cu utilaj modern. În aceste combinate se aplică o tehnologie modernă obținîndu-se vinuri în partii mari bine condiționate. S-au construit de asemenea un număr însemnat de crame și depozite. Ținînd însă seama de creșterea suprafețelor cu vii, a producției de struguri, precum și de faptul că pentru a asigura o aprovizionare continuă, indiferent de producția unui an, este nevoie de importante rezerve de vin, se impune necesitatea de a mări spațiul de vinificare și de depozitare a vinului. Capacitatea depozitelor urmează să crească de la 23.000 vagoane în prezent, la circa 60.000 vagoane în 1965. Aceste construcții trebuie amplasate în centrele viticole, aproape de căile de comunicație în vederea reducerii cheltuielilor de transport.

Pentru valorificarea fructelor care nu se desfac în stare proaspătă, va trebui să se asigure capacitățile necesare de prelucrare corespunzătoare cu producția sporită a acestora.

Anul trecut s-au produs aproape 1.200 tone gogoși din 1040 kg sîmînță. Încurajînd răspîndirea acestei înțelepciuni în gospodăriile colective, în 1965 se poate ajunge la o producție de cel puțin 1.000 kg gogoși, echivalent cu aproape 20.000 lei.

Ministerul Agriculturii revine sarcina să asigure producerea unei cantități mai mari de sîmînță și de calitate superioară, iar staturilor populare — să organizeze plantarea de duzi prin curți, pe terenuri de coastă, pe marginea șoselelor.

Ministerul Invățămîntului și Culturii s-a preocupat ca în fiecare școală să se organizeze stupine, precum și creșterea viermelor de mătase și plantarea de duzi de către elevi.

În creșterea producției pe terenurile pe care le deservește. Au trecut opt luni, dar această problemă continuă să fie nerăzolvată. Ministerul Agriculturii și Comitetul de Stat pentru Muncă și Salarii trebuie să prezinte în cel mai scurt timp propuneri cu privire la îmbunătățirea sistemului de salarizare a mecanizatorilor din stațiunile de mașini și tractoare în funcție de cantitatea, calitatea lucrărilor efectuate și de producția obținută pe terenurile lucrate.

Pentru mai buna deservire a gospodăriilor agricole colective, începînd cu acest an se vor construi noi stațiuni de mașini și tractoare și se cîștigă pe lîngă cele existente.

În atenția conducătorilor stațiunilor de mașini și tractoare trebuie să stea problema permanentizării brigăzilor la gospodăriile agricole colective ca un mijloc important de îmbunătățire a cantității lucrărilor.

Ministerul Agriculturii, conducerea gospodăriilor agricole de stat și ale stațiunilor de mașini și tractoare să urmărească cu perseverență folosirea cu maximum de randament a mașinilor, îngrîșirea și exploatarea lor rațională.

Realizarea sarcinilor privind mecanizarea complexă a lucrărilor agricole impune ca Ministerul Agriculturii și Ministerul Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini să asigure dotarea agriculturii cu întregul complex de mașini pentru mecanizarea lucrărilor de strîngere a păioasei, porumbului, fînului, să defrînteze sistemul de mașini pentru lucrări din legumicultură, pomicultură, viticultură și să doteze gospodăriile agricole de stat și S.M.T. cu tractoare de mică putere (28-30 C.P.) destinate lucrărilor în aceste ramuri. În vederea mecanizării lucrărilor în fermele zootehnice, să producă instalații pentru alimentări cu apă, aparate de muls mecanice, de tuns mecanic al oilor, instalații și mașini pentru prelucrarea furajelor. Să se producă cantități însemnate de instalații pentru irigare, mașini pentru executarea și întreținerea canalelor de irigații și de desecare. Fiecare mașină care se construiește să aibă un randament ridicat, greutate redusă, viteză mare de lucru, rezistență la eforturi în condiții grele de muncă și alte însușiri tehnico-economice cerute de nevoile producției agricole.

Congresul al III-lea a trasat ca sarcină extinderea consumului de energie electrică în procesele de producție agricolă și dezvoltarea consumului în sate.

În munca stațiunilor de mașini și tractoare mai există încă deficiențe spre a căror lichidare trebuie să se îndrepte eforturile organizațiilor de partid, ale Ministerului Agriculturii și staturilor populare. Sînt frecvente cauzurile cînd unele stațiuni de mașini și tractoare, în tendința de a realiza cît mai mulți hantari, execută arături și însemnări de proastă calitate, lasă porțiuni goale nelucrate la capătul terenului, aducînd pagube gospodăriilor agricole colective și statului.

Plenara Comitetului Central al partidului din 31 octombrie — 1 noiembrie 1960 a indicat ca sistemul de salarizare al mecanizatorilor să fie îmbunătățit în vederea cînterșării lor materiale în rezultatele obținute

Sarcinile mari și complexe care stau în fața noastră în domeniul sporirii producției vegetale și animale impun ridicarea la un nivel mai înalt a cercetării științifice. În ultimii ani, oamenii de știință din agricultură și-au le-

gat mai strîns activitatea lor de probleme practice ale producției și-au obținut însemnate rezultate, care contribuie la sporirea producției agricole vegetale și animale. Cu toate acestea, există încă o serioasă rămînere în urmă s-au construit la Tohani, Focșani, Valea Călugărească, mari combinate vinicole înzestrate cu utilaj modern. În aceste combinate se aplică o tehnologie modernă obținîndu-se vinuri în partii mari bine condiționate. S-au construit de asemenea un număr însemnat de crame și depozite. Ținînd însă seama de creșterea suprafețelor cu vii, a producției de struguri, precum și de faptul că pentru a asigura o aprovizionare continuă, indiferent de producția unui an, este nevoie de importante rezerve de vin, se impune necesitatea de a mări spațiul de vinificare și de depozitare a vinului. Capacitatea depozitelor urmează să crească de la 23.000 vagoane în prezent, la circa 60.000 vagoane în 1965. Aceste construcții trebuie amplasate în centrele viticole, aproape de căile de comunicație în vederea reducerii cheltuielilor de transport.

Pentru valorificarea fructelor care nu se desfac în stare proaspătă, va trebui să se asigure capacitățile necesare de prelucrare corespunzătoare cu producția sporită a acestora.

(Continuare în pag. IV-a).

Construcții gospodărești în agricultură

Înfrățirea sarcinilor privind dezvoltarea multilaterală a producției agricole necesită executarea unui important volum de construcții gospodărești — grajduri, maternități și îngrășători de porci, salve, magazii, pășuni etc.

În perioada planului de șase ani, în gospodăriile de stat vor trebui construite adăposturi pentru 490.000 taurine, 900.000 porcine, 630.000 oi, magazii și pășuni pentru 52.000 vagoane cereale și diferite alte construc-

ții speciale. În gospodăriile colective se prevede executarea de adăposturi pentru 2.050.000 taurine, 3.170.000 porcine, 5.100.000 oi, magazii și pășuni pentru 380.000 vagoane produse vegetale. Pentru ca aceste construcții să fie realizate la timp sînt necesare măsuri care să înlăture neajunsurile livte pînă acum în acest domeniu — amplasarea necorespunzătoare, risipa de teren din cauza măsurilor exagerate a distanțelor dintre construcții, utilizarea unor

tipuri de construcții costisitoare, neasigurarea alimentării cu apă.

Noile construcții ca se ridică în gospodăriile agricole de stat trebuie astfel proiectate și executate încît să permită introducerea unor procese avansate de producție, mecanizarea muncilor grele.

La proiectarea și amplasarea construcțiilor în gospodăriile agricole colective trebuie să se aibă în vedere procesul de dezvoltare în perspectivă a acestor

Sarcinile cercetării științifice în agricultură

Sarcinile mari și complexe care stau în fața noastră în domeniul sporirii producției vegetale și animale impun ridicarea la un nivel mai înalt a cercetării științifice. În ultimii ani, oamenii de știință din agricultură și-au le-

gat mai strîns activitatea lor de probleme practice ale producției și-au obținut însemnate rezultate, care contribuie la sporirea producției agricole vegetale și animale. Cu toate acestea, există încă o serioasă rămînere în urmă s-au construit la Tohani, Focșani, Valea Călugărească, mari combinate vinicole înzestrate cu utilaj modern. În aceste combinate se aplică o tehnologie modernă obținîndu-se vinuri în partii mari bine condiționate. S-au construit de asemenea un număr însemnat de crame și depozite. Ținînd însă se

RAPORTUL TOVARĂȘULUI GH. GHEORGHIU-DEJ

(Urmare din pag. III-a)

productivitate ridicată, îmbunătățirea raselor de animale ș. a.

Recentele măsuri de îmbunătățire organizatorică a sistemului de cercetări în agricultură, prin înființarea Institutului central pentru coordonarea cercetărilor agricole; creșterea condițiilor mai bune de activitate oamenilor de știință, instituirea de cercetare, stațiunile experimentale, cercetătorii acestora au datorat, să-și îndrepte eforturile spre soluționarea problemelor puse de practica

agricolă, cum sînt: extinderea și aprofundarea cercetărilor în domeniul ameliorării plantelor și producerii de sămînță de sol, elaborarea sistemelor de măsuri agrotehnice pentru principalele zone pedoclimatice, stabilirea agrotehnicii culturilor de cîmp irigate, îmbunătățirea raselor de animale și creșterea de noi rase de înaltă productivitate.

O sarcină de cea mai mare răspundere a cercetătorilor științifici, a proiectanților și constructorilor de mașini agricole

este aceea de a perfecționa continuu tipurile actuale de mașini și de a realiza altele noi la nivelul tehnicii mondiale.

Este necesar să se definească planul unic de perspectivă al cercetărilor științifice în agricultură, pe baza cărora se va organiza o activitate sistematică, înălțându-se paralelismul în utilizarea și dezvoltarea în muncă de cercetare.

Ministerul Agriculturii trebuie să acorde mai multă atenție înzestrării institutelor de cercetări și stațiunilor experimentale cu utilaj și aparatură, pentru a crea condiții mai bune de activitate. În atenția ministerului trebuie să stea în permanență introducerea și generalizarea în practica agricolă a rezultatelor cercetărilor științifice, îmbunătățirea și intensificarea muncii de răspundere a cunoștințelor agrotehnice în rîndurile oamenilor muncii din agricultură.

și de producția obținută pe terenurile lucrate;

— perfecționarea continuă a mașinilor agricole;

— extinderea electrificării rurale; folosirea cit mai largă a energiei electrice pentru nevoile producției agricole;

8. Îmbunătățirea activității de cercetare științifică în vederea sporirii contribuției institutelor științifice la soluționarea celor mai importante probleme ale creșterii producției agricole;

— ameliorarea plantelor și a raselor de animale existente și crearea de soluri și rase mai productive; elaborarea sistemelor de măsuri agrotehnice pentru principalele zone pedoclimatice;

— definirea planului unic de perspectivă al cercetărilor științifice în agricultură, potrivit sarcinilor de creștere a producției agricole.

9. Pregătirea numărului de cadre de specialiști necesare agriculturii: 12.000—13.000 cadre cu studii superioare, 35.000—40.000 cadre cu studii medii, 80.000 mecanizatori;

— pregătirea cadrelor de conducere pentru gospodăriile colective; ridicarea nivelului de cunoștințe agrotehnice ale maselor de colectivități.

10. Ministerul Agriculturii, Comitetul de Stat al Planificării, Ministerul Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini, Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei, Ministerul Minelor și Energiei Electrice, Ministerul Învățămîntului și Culturii și celelalte organe de stat să elaboreze și să pună în aplicare măsuri pentru înființarea sarcinilor pe care le revin în lupta pentru aplicarea Directivelor Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Român cu privire la terminarea construcției socialiste la sate și sporirea producției agricole.

Tovarăși,

Îndeplinirea cu succes a Directivelor Congresului al III-lea al partidului privind încheierea colectivizării agriculturii, întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective, creșterea continuă a producției vegetale și animale impune ridicarea pe o treaptă mai înaltă a conducerii de partid a agriculturii, îmbunătățirea conținutului activității a organelor și organizațiilor de partid, organelor centrale de stat și a staturilor populare.

Pentru realizarea sarcinilor de mare răspundere ale construcției socialiste la sate, sporirii sistemelor a producției agricole, rolul hotărîtor îl are muncă organizatorică. În această privință îndatoririle de importanță deosebită îl revin Ministerului Agriculturii. Conducerea sa trebuie să îmbunătățească cu hotărîre metodele și stilul de muncă al ministerului, corespunzător cerințelor dictate de faza actuală și de perspectivele de viitor ale transformării socialiste a satului, să combată spiritul de rutină, conservatorismul, concepțiile înăpinate ce se manifestă la unii lucrători din agricultură, să studieze temeinic problemele economice, tehnico-științifice, organizatorice ale agriculturii socialiste, elaborînd măsuri bine fundamentate pentru rezolvarea lor.

Conducerea ministerului trebuie să-și îndrepte toate forțele spre îndrumarea și acordarea de asistență tehnică și organizatorică unităților agricole socialiste, spre întărirea economică a gospodăriilor agricole colective, să urmărească folosirea cu simț de răspundere a investițiilor, întărirea disciplinei financiare, reducerea prețului de cost, creșterea rentabilității în gospodăriile de stat; să se preocupe în mod perseverent de pregătirea și justa folosire a cadrelor necesare agriculturii, de aplicarea în practică a recomandărilor științifice agricole.

Comitetele regionale și ronale de partid trebuie să ia măsuri organizatorice pentru a asigura ca toate forțele din agricultură să acționeze după un plan unic, în direcția îndeplinirii sarcinilor trasate de partid, să repartizeze în acest sector cadre de partid și de stat bune și competente, să exercite un control permanent și sistematic pînă jos, în gospodăriile de stat și gospodăriile colective, acordîndu-le un ajutor concret, operativ în activitatea economică și organizatorică. Este necesar să se dea o deosebită atenție îmbunătățirii muncii statului popular, care tre-

bule să se preocupe îndeaproape de întreaga activitate a unităților agricole socialiste să rezolve la timp și cu competență toate problemele legate de dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor agricole colective.

Comitetele regionale și ronale de partid să desfășoare o largă muncă de îndrumare a organizațiilor U.T.M. de educație și mobilizare a tineretului și

ferelor care reprezintă o uriașă forță în lupta pentru îndeplinirea mărețelor obiective stabilite de Congresul al III-lea al partidului în construcția socialistă la sate. Ele trebuie să pună în centrul preocupărilor îmbunătățirea muncii organizațiilor de bază din gospodăriile agricole colective și din gospodăriile de stat pentru ca acestea să-și îndeplinească pe deplin rolul de conducător politic în întreaga activitate a unităților agricole socialiste.

Comitetele ronale de partid să se îngrijească îndeaproape de repartizarea membrilor și candidaților de partid din gospodăriile colective în brigăzile de cîmp, în fermele zootehnice, la construcții, acolo unde se hotărăște soarta planurilor de producție.

Organizațiile de bază trebuie să acorde în continuare atenția cuvenită primirii în partid a tineretului muncitor, colectivității și întovărișii, care luptă pentru îndeplinirea politicilor partidului de transformare socialistă a agriculturii și care dovedesc prin întreaga lor activitate și comportare că sînt demni de înaltul titlu de membru de partid. Munca de primire în partid la sate să fie condusă și orientată spre întărirea organizațiilor de bază slabe din punct de vedere numeric și calitativ și spre creșterea de organizații de partid în toate gospodăriile agricole colective. De asemenea trebuie să îmbunătățim munca de primire în partid a celor mai valoroși ingineri și tehnicieni agronomi, mecanizatori, zootehnicieni, medici veterinari și alți specialiști din agricultură.

O atenție deosebită trebuie acordată ridicării nivelului politic al membrilor și candidaților de partid și al cadrelor de partid, înarmării lor cu hotărîrile partidului și guvernului și cu problemele economice agricole. Organele și organizațiile de partid să se preocupe mai îndeaproape de educarea cunoștințelor în spiritul întăririi disciplinei de partid, al îndeplinirii sarcinilor încredințate.

Sarcinile care ne stau în față cer lărgirea activității politico-educative în rîndul maselor, un contact viu, permanent al cadrelor de partid și de stat cu oamenii muncii, pe care să-și lămurască asupra problemelor principale ale construcției socialiste la sate și ale sporirii producției agricole. Trebuie să se acorde o mai mare atenție răspîndirii roai-zărilor științifice agricole și a experienței gospodăriilor fruntașe, organizîndu-se vizitarea gospodăriilor colective cu bune rezultate de către membrii gospodăriilor rămase în urmă și de către țărani întovărișiți și individuali; să se folosească mai mult în munca politică de masă colectivitățile din gospodăriile fruntașe.

Tovarăși,

Aplicarea măsurilor prezentate în expunerea de față va asigura realizarea cu succes a mărețelor sarcini puse de Congresul al III-lea în domeniul construcției socialiste la sate și în dezvoltarea agriculturii. Avem toate condițiile necesare ca măsurile propuse să se traducă în viață.

Încheierea colectivizării agriculturii va schimba întreaga viață a satului, modul de organizare a agriculturii, va determina un puternic avînt al forțelor de producție la sate, creșterea producției agricole, continuă îmbunătățirea nivelului de trai al oamenilor muncii, întărirea economiei socialiste, va ridica pe o treaptă superioară alinația dintre clasa muncitoare și țărănim. Acesta va fi un eveniment de însemnătate hotărîtoare pentru dezvoltarea construcției socialiste în țara noastră.

Ne exprimăm convingerea că organele de partid și de stat, oamenii muncii de la orașe și la sate vor munci cu avînt, perseverență și entuziasm pentru realizarea acestei sarcini istorice.

Telegrame externe

Sosirea delegației C.C. al P. M. R. și a guvernului R. P. Romîne la Ulan Bator

La 2 iulie a sosit la Ulan Bator delegația CC al P.M.R. și a guvernului R. P. Romîne, condusă de tovarășul Alexandru Drăghici, membru al Biroului Politic al CC al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne, care va lua parte la cel de-al XIV-lea Congres al Partidului Popular Revoluționar Mongol și la cea de-a 40-a aniversare a revoluției populare mongole.

Pe aeroportul din Ulan Bator, delegația a fost întâmpinată de D. Molomjan, membru al Biroului Politic al Partidului Popular Revoluționar Mongol, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, L. Tend, membru al Biroului Politic și secretar al C. C. al Partidului Popular Revoluționar Mongol, P.

Șagdasuren, ministrul Afacerilor Externe, general-comandant E. Lhagrasuren, ministrul Apărării și general-maior T. Narsal, ministrul Securității, precum și de numeroși oameni ai muncii.

După încheierea înmărilor de stat ale R. P. Romîne și R. P. Mongole, tovarășul Alexandru Drăghici, împreună cu tovarășul D. Molomjan, au trecut în revistă garda de onoare.

În cursul după amiezii delegația CC al P.M.R. și a guvernului R. P. Romîne, împreună cu alte delegații de peste hotare prezente la Ulan Bator au făcut o vizită prin oraș, oprindu-se pe șantierul noului blocuri de locuințe la universitatea „Ciobalsan”, la sala sporturilor și în alte locuri.

Deschiderea Congresului al XIV-lea al Partidului Popular Revoluționar Mongol

ULAN BATOR 3 (Agerpres).

TASS transmite: La 3 iulie în sala de ședințe a Casei Guvernului, s-a deschis Congresul al XIV-lea al Partidului Popular Revoluționar Mongol. Congresul a fost deschis de J. Tedenbal, prim-secretar al CC al P.P.R.M.

El a comunicat că la lucrările Congresului au participat 660 delegați cu vot deliberativ și 23 cu vot consultativ.

Tedenbal a salutat cu căldură pe reprezentanții a 16 partide comuniste și muncitorești frățestre, care au sosit la congres. După alegerea organelor congresului s-a aprobat ordinea de zi:

1. — Raportul de activitate al Comitetului Central prezentat Congresului al XIV-lea al P.P.R.M.

2. — Raportul Comisiei de revizire.

3. — Raportul cu privire la cifrele de control ale celui de-al treilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale și culturii Republicii Populare Mongole pe anul 1961—1965.

4. — Alegerea organelor de conducere ale partidului.

Apoi J. Tedenbal, prim-secretar al CC al P.P.R.M., a prezentat raportul de activitate al C.C.

Populația din Laos salută acordul realizat la Zürich

XTIENG KUANG 3 (Agerpres). Diferite părturi ale populației din Laos salută și sprijină acordul realizat la Zürich de conducătorii celor trei forțe din țară cu privire la rezolvarea problemei laotiene. Acest lucru a fost relevat la 2 iulie de participanții la marele miting organizat în localitatea Van-Vieng. El au cerut în mod hotărît grupului rebel din Savannakhet să înceteze încălcările acordului cu privire la încetarea focului și să-și trimită delegația la Na Mon unde are loc conferința celor trei părți pentru reglementarea problemelor interne ale țării.

După cum s-a aflat, delegația rebelilor nu s-a prezentat nici acum la ședința ordinară a conferinței. Într-o convorbire cu un grup de ziariști conducătorii delegațiilor guvernului legal al Laosului și partidului

Neo Lao Haksat au condamnat acțiunile părții adverse care, conformîndu-se instrucțiunilor primite de la imperialiștii americani încearcă să reducă la zero rezultatele obținute la tratativele desce de cel trel prîntîi la Zürich.

Conducătorii delegațiilor au subliniat, de asemenea, că populația, atât cea din regiunile eliberate cît și din regiunile vremelnice ocupate ale țării, sprijină întru totul comunicatul comun dat publicității la Zürich, arătînd că poporul laotian își va intensifica lupta pentru încetarea imediată a amestecului american în treburile interne ale Laosului. El au cerut părții adverse să revină la conferința de la Na Mon și să înceapă tratative constructive pentru traducerea cît mai grabnică în viață a acordului realizat de cei trei prîntîi.

Marele miting din Londra

LONDRA 3 (Agerpres). La 2 iulie în piața Trafalgar din Londra a avut loc un miting convocat din inițiativa Partidului Comunist din Marea Britanie, la care au luat parte peste 4000 de persoane.

Participanții au adresat primul ministru Macmillan o scrisoare în care cer să se lichezeaze bazele americane de pe teritoriul Angliei, să se renunțe la planurile de staționare în An-

gla a trupelor vest-germane, precum și la politica războiului rece și a cursei înarmării. În scrisoare se cere de asemenea încetarea cît mai grabnică a tratativelor pasnice în toate problemele litigioase, inclusiv problema Berlinului occidental.

Participanții la miting au hotărît să desfășoare o largă campanie de protest împotriva politicilor periculoase duse de unele cercuri militariste din SUA și Germania occidentală.

Ședința Consiliului de Securitate în problema Kuweitului

NEW YORK 3 (Agerpres). La 2 iulie a avut loc o ședință a Consiliului de Securitate în problema Kuweitului. Consiliul a primit două întîmpinări: una din partea Angliei — cu privire la amenințarea Independenței teritoriale a Kuweitului de către Irakul și o a doua din partea Irakului — cu privire la amenințarea armată a Independenței și securității Irakului de către Anglia.

V. A. Zorin, reprezentantul Uniunii Sovietice, a subliniat că răstălmăcirea evenimentelor din Orientul Apropiat, cuprinsă în întîmpinarea engleză, este în discordanță cu informațiile existente. Întru-cît însă situația din această regiune s-a agravat, a spus Zorin, și întru-cît există de asemenea o cerere din partea Irakului de a se examina această problemă în legătură cu pericolul unei intervenții armate engleze, Uniunea Sovietică nu ridică obiecțiuni împotriva examinării acestei probleme de către Consiliul de Securitate.

După ce Consiliul de Securitate a hotărît să examineze problema situației din Kuweit în legătură cu cele două cereri primite, la ședință a fost invitat reprezentantul Irakului, care nu este membru al Consiliului de Securitate.

TEATRUL DE STAT ARAD
Azi, 4 iulie, orele 20: Pygmalion (Abon. seria G).

CINEMATOGRAFE
GH. DOJA: Ker Ogli; N. BALCESCU: Avionul pleacă la ora 9; I. L. CARAGIALE: Scrisoarea Elvirei; I. HERBAC: Strada preriilor; TINETEULUI: Fotografiile pierdute; PROGRESUL: Dezertorul; SOLIDARITATEA: Povestea tinerilor căsătorii; M. GORKI: În lărușul focului.

Cadre bine pregătite pentru toate ramurile agriculturii

Tovarăși,

Una din condițiile de bază ale dezvoltării agriculturii socialiste este asigurarea ei cu cadre bine pregătite din punct de vedere teoretic și practic, capabile să aplice în producție cunoștințele științifice și experiența înaltă, să organizeze și să conducă cu pricepere marile gospodării socialiste.

În anii puterii populare au fost pregătite numeroase cadre pentru toate ramurile agriculturii. În timp ce, în 1938, în România existau numai 1897 de agronomi și medici veterinari, astăzi numărul specialiștilor cu studii superioare este de 16.400, din care: 7.900 ingineri agronomi, 1.090 ingineri horticultori, 1.100 ingineri mecanizatori, 4.200 ingineri zootehnicieni și medici veterinari. Avem 17.900 cadre cu pregătire medie, tehnicieni agronomi, mecanizatori, zootehnicieni și tehnicieni veterinari. De asemenea, s-a format un număr de 53.000 de tractoriști-mecanizatori și 24.500 cadre de conducere pentru gospodăriile agricole colective.

Dezvoltarea agriculturii în anii viitori cere să se asigure pregătirea unui număr tot mai mare de cadre cu studii superioare și medii, să crească continuu nivelul de cunoștințe al lucrătorilor din agricultură, al țărănilor colectivizati. Va trebui să pregătăm 12.000—13.000 cadre cu studii superioare, 35.000—40.000 cadre cu studii medii și peste 80.000 tractoriști-mecanizatori.

La încheierea procesului de colectivizare, într-un prim stadiu, fiecare gospodărie colectivă trebuie să aibă cel puțin cîte un

inginer agronom, fiecare inginer zootehnician și medic veterinar să deservească 2—3 gospodării colective. Pe măsura creșterii numărului absolvenților învățămîntului superior, fiecare gospodărie colectivă îl se va asigura un număr mai mare de specialiști.

Ministerul Agriculturii, Ministerul Învățămîntului și Culturii și Comitetul de Stat al Planificării le revine sarcina de a înlocui în timpul cel mai scurt planul de pregătire a cadrelor cu studii superioare pentru acoperirea nevoilor agriculturii în următorii ani.

Ministerul Agriculturii, sfaturile populare, organizațiile de partid nu au acordat atenția cuvenită creării condițiilor corespunzătoare pentru specialiștii care lucrează în unitățile agricole de producție, ceea ce contribuie ca unii să nu se ducă să lucreze în agricultură în specialitatea pentru care s-au pregătii.

Salarizarea specialiștilor din agricultură care lucrează în gospodării colective va fi făcută de stat. Este o datorie de frunte a gospodăriilor colective de a crea agronomilor și celorlalte cadre de specialiști ce le sînt repartizate condiții cît mai bune de locuit, de a amenaja case-laborator pentru efectuarea unor cercetări științifice experimentale, de a asigura cîntăreașarea materială a specialiștilor în sporirea necetății a producției agricole.

Ministerul Agriculturii, împreună cu institutiile interesate, trebuie să ia măsuri pentru a îndrepta spre gospodăriile colectivelor și spre gospodăriile de stat inginerii agronomi, zootehnicieni și alți specialiști care lucrează în diferite unități neagricole.

Dezvoltarea diferitelor ramuri

Principalele sarcini

Tovarăși,

În concluzie, principalele sarcini care ne stau în față în domeniul agriculturii sînt următoarele:

1. Intensificarea muncii politico-organizatorice în vederea încheierii procesului de colectivizare a agriculturii pînă în 1965;

— treptata unire a gospodăriilor colective mici în gospodării mai mari cu o suprafață în jurul a 2.000 ha, diferențiat pe zone naturale; în zonele de șes unde se cultivă în principal cereale, 1.500—2.500 ha, în zonele de deal 1.000—1.500 ha, iar la gospodăriile colective cu caracter dominant pomivitic și legumivitic, 500—1.000 ha;

— consolidarea economică a gospodăriilor colective pe calea dezvoltării intensive și multilaterale a producției agricole și creșterea continuă a avutului obștesc.

2. Sporirea considerabilă a producției de cereale, mai ales de grâu și porumb, astfel ca pînă în 1965 să producem anual, în condiții climatice normale, 14—18 milioane tone cereale, din care 5—5,5 milioane tone grâu și 8—9 milioane tone porumb boabe;

— mecanizarea completă a semănăturii începînd cu anul 1962 la grâu și din 1963 la porumb, precum și extinderea mecanizării la prășitul porumbului și al altor culturi;

— începînd cu recolta anului 1963 la grâu și cu recolta anului 1964 la porumb, întreaga suprafață cultivată cu grâu și porumb să fie însemnătată cu sămînțe de înaltă productivitate.

3. Creșterea efectivului de animale pînă în 1965 la 5,8 milioane bovine din care 2,9 milioane vaci, la 7,5 milioane porcine, la 13 milioane ovine din care 8,5 milioane cu lînă fină și semilfină; pînă în 1963, gospodăriile de stat și colective să ajungă la un efectiv de aproximativ 1.000.000 de capete de animale și să obțină anual 5.000—6.000 tone lînă fină și semilfină;

— pînă în 1965 sporirea producției de lapte la 50 milioane hectolitri, de carne la 1,7—1,8 milioane tone, de lînă la 37.000 tone;

— sporirea numărului de animale măcă prin păstrarea și creșterea tineretului provenit, în primul rînd, din prășii proprii; în 1965 numărul de vaci va fi de cel puțin 300.000 în gospodăriile agricole de stat și 1.100.000 în gospodăriile colective; numărul

de scroafe să crească în gospodăriile de stat la 100.000 pînă la sfîrșitul acestui an și la 150.000 pînă în 1965, iar în gospodăriile colective la 200.000 pînă la sfîrșitul acestui an și să ajungă la 700.000 în 1965;

— dezvoltarea și îmbunătățirea sistematică a raselor de animale existente;

— în elaborarea planului de producție de carne, precum și în defalcarea lui pe regiuni și unități, Comitetul de Stat al Planificării, Ministerul Agriculturii și Ministerul Industriei Alimentare să stabilească numărul de animale ce umează a fi sacrificate, în funcție de situația efectivului existent, de asigurarea îndeplinirii sarcinilor de creștere a septembrie pentru anul următor și a animalelor pentru măcă;

— interzicerea trecerii scroafelor la îngrășare înainte de a se asigura marea în toate gospodăriile de stat și colective, corespunzător sarcinilor de creștere a porcinelor în anul respectiv;

— organizarea și dezvoltarea de către gospodăriile de stat și colective din zona de aprovizionare a orașelor și centrelor muncitorești, a unor puternice ferme pentru producția de lapte;

— creșterea a cel puțin 500—600 păsări la sută de ha în gospodăriile de stat și colective; construirea unor combinate mari de păsări și ouă în apropierea principalelor orașe din țară;

— asigurarea unui puternic baze de furaje variate pentru hrănirea rațională și abundentă a animalelor și dezvoltarea producției de furaje combinate.

4. Extinderea vitei de vie pînă în 1965 la 300.000 ha și a pomilor pînă la 300.000 ha pe terenuri impropru culturii cerealelor;

— vîta pentru struguri de masă să reprezinte cel puțin 50 la sută din plantările anuale de viță;

— îmbunătățirea raportului între specie și solurile de pomii fructiferi ajungîndu-se ca în 1965 din totalul pomilor proporția mărilor și părului să fie de oca. 32 la sută, a vișniului, cașului, cîreșului și piersicului oca. 17 la sută;

5. Fertilizarea solului și sporirea suprafeței arabile prin:

— folosirea largă a îngrășămintelor organice în toate gospodăriile de stat și colective;

— dezvoltarea producției de

îngrășăminte chimice, astfel încît să se livreze agriculturii în 1965 o cantitate de 500.000 tone substanță activă;

— producerea și folosirea în cantități tot mai mari a insecto-fungicidelor și herbicidelor care s-au dovedit a fi eficiente;

— combaterea eroziunii solului prin terasări, prin executarea lucrărilor pe curbe de nivel și prin cultivarea plantelor care stăvilise și previn eroziunea;

— folosirea în anul următor a amendamentelor calcaroase pe o suprafață de 400.000—500.000 ha terenuri podzolice anuale;

— lărgirea suprafeței arabile a țării la 10.200.000 ha în 1965 prin îndigui și desecări, prin defrișarea mărăcinșurilor, a pîlcurilor de arbore și a viilor hibride de pe terenurile de șes și prin punerea în cultură a terenurilor sărăturate;

— folosirea rațională a fondului forestal;

6. Irigarea, într-o primă etapă, a 1.000.000 ha teren în Cîmpia Dunării pe care se va cultiva mai ales porumbul;

— folosirea tuturor posibilităților existente pentru extinderea irigațiilor în celelalte zone ale țării;

— înființarea unei puternice organizații de construcții hidro-tehnice dotată cu mijloace mecanizate, asigurîndu-se executarea la timp a studiilor și elaborarea proiectelor tehnice necesare;

— elaborarea în timpul cel mai scurt a sistemului de măsuri agrotehnice pentru culturile irigate;

7. Dotarea în continuare a agriculturii cu tractoare și mașini agricole, ajungîndu-se în 1965 la 100.000 tractoare, peste 70.000 semănători, 43.000 combine de cereale păioase, peste 8.000 combine de porumb și altele pentru ridicarea gradului de mecanizare a lucrărilor agricole, extinderea mecanizării în legumicultură, pomicultură, viticultură și zootehnie;

— înființarea de noi stațiuni de mașini și tractoare și secții ale acestora;

— folosirea cu maximum de randament a mașinilor și tractoarelor, îngrășarea și exploatarea lor rațională, permanentizarea brigăzilor de mecanizatori la gospodăriile colective;

— îmbunătățirea sistemului de salarizare a mecanizatorilor din S.M.T. în funcție de cantitatea și calitatea lucrărilor efectuate